

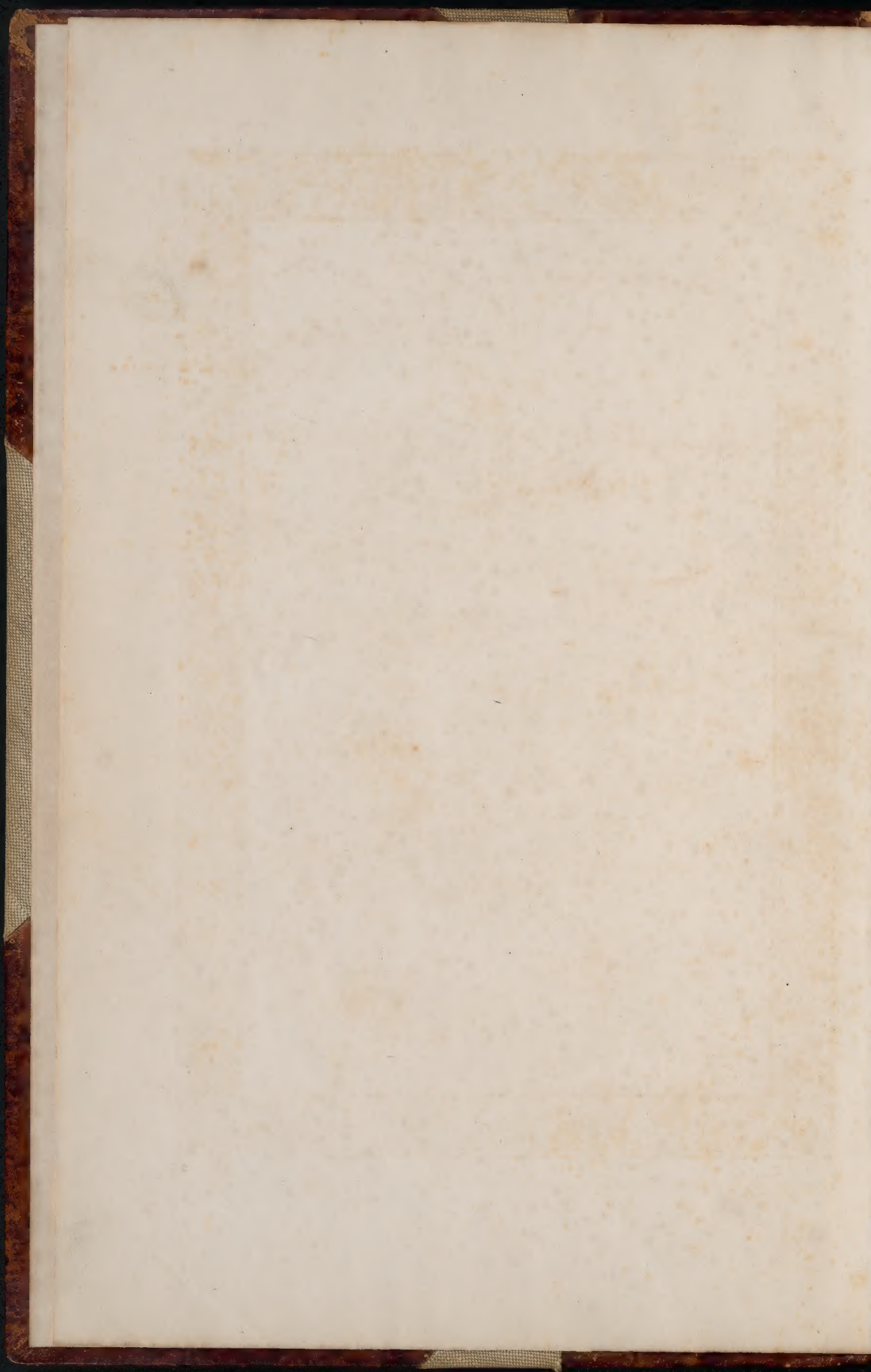

1739

[MAGNAN

\$650 —

BRUTTIA NUMISMATICA,

S E U

BRUTTIÆ, hodiè *Calabriæ*, POPULORUM
NUMISMATA OMNIA,

In variis per Europam nummophylaciis
accuratè descripta,

NEC NON ALIQUA ALIA EX JAM EDITIS DEPROMPTA,

à P. DOMINICO MAGNAN Ordinis Minimorum Presbytero,
Philosophiæ Theologiæque Lectore emerito, nec non
Academiarum Regio-Metensis & Etrusco-Cortonenfis Socio.

ROMÆ MDCCLXXIII.

Apud (Archangelum Casaletti Typographum,
(Et Josephum Monaldini Bibliopolam.

Superiorum facultate.

HERUTIA
NUMISMATICA

MUSEUM OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

ALMA MATER

THE UNIVERSITY OF TORONTO

ALMA MATER

THE UNIVERSITY OF TORONTO

PRINCIPI EMINENTISSIMO
ALEXANDRO ALBANO,
CLEMENTIS XI

PONT. OPT. MAX.
FRATRIS FILIO,
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE
CARDINALI AMPLISSIMO,
DIACONORVM ORDINIS
DECANO PLVRIMVM VENERANDO,
VIRO

OBVIA IN SINGVLOS HVMANITATE CONSPICVO
AC PER TOTAM EVROPAM CELEBRATISSIMO,
QVOD, OMNIGENA ERVDITIONE ORNATISSIMVS,
DOCTORVM VIRORVM MÆCENAS BENEFICENTISS. EXTITERIT,
AD EXIMIA EORVM OPERA IN LVCEM EDENDA
LAVDIBVS, PRÆSIDIO, EFFVSIS LARGITIONIBVS EXCITAVERIT;
QVOD, BIBLIOTHECÆ VATICANÆ SVMMVS PRÆFECTVS,
EAM NOBILIBVS PICTVRIS, PRETIOSIS MARMORIBVS
ATQVE GEMMIS ADORNAVERIT,
VETERIBVS MANVSRIPTIS, LIBRIS RARISSIMIS LOCVPLETAVERIT,
NVMMOPHYLACIVM SVPEREVM MAGNIFICVM
EIDEM ADDI CVRAVERIT,
IPSASQVE NVMISMATVM SERIES
NOVIS AVXERIT DIVITIIS;
QVOD, BONARVM ARTIVM CVLTOR AMANTISSIMVS,
FAVORE STUDIO
EAS ROMÆ FLORENTISSIMAS FECERIT;
QVOD, VENERANDÆ ANTIQVITATIS SCRVTATOR EXIMIVS,
INGENTEM VETERVM MONVMENTORVM SVPELLECTILVM SIBI COMPARAVERIT,
VILLAM SVAM, QVAM A FVNDAMENTIS MAGNIFICE EXTRVXIT,
GRÆCORVM, ROMANORVM, ÆGYPTIORVM, ETRVSCORVM
SIGNIS ANTIQVIS MARMOREIS, INSCRIPTIONIBVS, TABVLIS ANAGLYPTICIS
IN ARTIFICVM AMATORVMQVE VTILITATEM
AC IN OMNIVM ADMIRATIONEM
SVMMA ELEGANTIA CONDECORAVERIT,
HOC
BRVTTIÆ NVMISMATICÆ
VOLV MEN
D. D. D.
DOMINICVS MAGNAN MINIMVS.

DE

R. P. MAGNANI

Opera,

Quae prostant apud eandem Bibliopolas.

- I. **M**ISCELLANEA NUMISMATICA, &c. in 8. magno, ac chartâ regiâ, Romæ 1772. 1773.
Tom. I. & II. simpl. compact.
Tomus III. sub prælo. scut. 2. paul. 4.
- II. **P**ROBLEMA DE ANNO NATIVITATIS CHRISTI, ubi occasionem offerente vetere Herodis-
antipæ nummo in nummophilacio CLEMENTIS XIV. P. O. M. asseruato, demonstratur Christum na-
tum esse anno VIII. ante eram vulgarem, contra veteres omnes, & recentiores Chronologos, in 8. ma-
gno cum fig. Romæ 1771. simpl. compact. p. 8.
- III. **O**RBIS NUMISMATICUS, ubi ordine geographico exhibentur populorum insigniumque viro-
rum numismata omnia, in variis per Europam nummophilaciis accuratè descripta, necnon aliqua alia ex
jam editis deprompta, & in fine plurimas in classes distributa. in fol. magno, & chartâ regiâ, Ro-
mæ sub prælo. Tomi singuli, ducentas Tabulas æneas continentes, & simpl. compact. ic. 4. p. 8.
- IV. **E**RUTIA NUMISMATICA &c. in fol. simpl. compact. ic. 3. p. 8.
- V. **L**UCANIA NUMISMATICA, &c. in 8. magno, & chartâ regiâ. Romæ sub prælo. ic. 2. p. 4.
- Hæc duo ultima Opera sunt tantum Orbis numismatici sectiones.

P R O O E M I U M.

Purima veterum Bruttiae populorum numismata jam publici juris facta fuere à variis numismatologis, clarissimo nempe Pellerino, Begero, Arigonio, Huberto Goltzio, Mufellio, Froelichio, Harduino & aliis. Inter eos Goltzium, Herbipolita Venlonianus, in opere, cui titulus *Sicilia & magna Gracia*, quotquot ejusmodi monumenta noverat edidit XVI aerae vulgaris seculo. Ejus exemplo Prosper Parisius, Consentinus, geographicam Calabriae tabulam exhibuit anno MDXCII, suis numismatibus ornatam, & illustratam: quam, & ejusdem tabulam Regni Neapolitani restituit Joannes Georgius Voickamerus, Norimbergensis Medicus, ac magnae Graeciae numismata, superioribus tabulis circumjecta, tredecim buxeis tabellis insculpta publico redonavit (1), sed multo minori elegantia, & nonnulla ex Goltzio bis & iterum negligenter exscripsit addiditque, quamquam inter Parisiana jam fuissent delineata. Præter laudatos numismatologos R. P. Joannes Fiore (2), ejusque exscriptor Marcus Maierus (3) longè plura Bruttiorum numismata aeri demandarunt: verum, ut potè viri in numismatologia hospites ac omnino peregrini, ea, pejori modo quam concipi potest, exhibuerunt. Nummorum enim nec metallum, nec modulum indicarunt; in iis omnia inverterunt, inscriptiones mutarunt, truncarunt, aut etiam proprio Marte finxerunt (4). Non mirum igitur si nummi, ab illis editi, ac ita deformati, hic alio modo exhibeantur, ut potè ex libris numismatologorum emunctissimæ naris exscripti, aut ex ipsis archetypis, in variis per Europam nummophylaciis asservatis, expressi.

BRUTTIA NUMISMATICA.

Antequam Bruttiae populorum numismata antiquissima oculis subjiciam, quæ ad regionis situm, & Bruttiorum nomen originemque spectant, narrare quidem operæ pretium ducere: at impensis chalcographicis minimè parcens, sumptus typographicos moderari teneor. Hinc quæ omittere non licet, paucissimis tantum verbis exponam.

DE BRUTTIA.

Bruttia, ineunte primo ante Christum seculo, regio erat Italiz, in ultimo ejus recessu ad meridiem sita, Siciliam versùs, inter mare Tyrrhenum, seu inferum, ad occasum; Laum

& Sybarim fluvios, quibus à Lucania separabatur, ad Boream; & mare Siculum ad ortum atque meridiem. *Vide Tab. I.*

Hujus regionis populi, tum indigenæ, tum convenæ monetas proprio nomine cudere antiquitus, & quidem ex auro, argento, & ære; ac græcè, latinè, immò & punice inscriptas. Ejusmodi nummos maximi moduli nusquam contemplatus sum: cæteros divido, uti solent imperiales, in magnos, medios, parvos, & minimos, quorum magnitudinem exhibeo in Tabula secunda.

Nummi, communi gentis (5) nomine cusi, ac Græcè **ΒΡΕΤΤΙΩΝ** (6), id est, *Brettiorum*,
B punit

(1) *Prosperi Parisi &c. rariora Magna-Gracia numismata, cum &c. Magna Gracia Tabulæ inter se divisi altera editione renovata anno 1683, in fol.*

(2) *Joan. Fiore della Calabria illustrata, tom. I, edit. in Napoli MDCCXCI, in fol.*

(3) *Marc. Maierus il Regno di Napoli, e di Calabria, part. II, edit. in Roma MDCCXXIII, in fol.*

(4) Hæc omnia singulatim exponere non sinit præscripta mihi brevitatis: verum si in manus incidierint eorum opera, videas velim quàm perperam in nummis scripserint **ΑΡΕΩΕ** pro **ΑΡΕΩΣ**, **ΒΛΕΤ** pro **ΒΡΕΤ**, **ΒΕΕΤΙΩΝ** & **ΒΡΕΤΤΗΩΝ** pro **ΒΡΕΤΤΙΩΝ**, **ΙΠΠΩΝΙΩΝ** pro **ΙΠΠΟΝΙΩΝ**, **ΑΥΑΧ** & **ΑΥΑΧ** pro

ΑΥΑΧ, **ΚΑΘΛΩΝ** pro **ΚΑΥΑΛΩΝ**, **ΚΡΩΤ** pro **ΚΡΩΤ**, **ΚΡΩΤΟΝΙΑΤΑΝ** & **ΚΡΩΤΩΝΙΑΤΑΝ** pro **ΚΡΩΤΩΝΙΑΤΑΝ**, **ΛΟΚΚΩ** & **ΛΟΚΩΝ** pro **ΛΟΚΡΩΝ**, **ΠΕΤΕΛΗΩΝ** pro **ΠΕΤΗΛΙΩΝ**, **ΣΚΤΑΛΑΤΙΩΝ** pro **ΣΚΥΛΑΤΙΩΝ**, **ΤΕΡΗΝ** pro **ΤΕΡΙΝ**, **ΤΕΡΗΝΕΩΝ** pro **ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ**, **ΘΟΡΙΩΝ** & **ΘΡΙΩΝ** pro **ΘΟΥΡΙΩΝ**, **ΒΑΙΕΝΤΙΑ** & **ΒΑΙΕΝΤΙΑ** pro **ΒΑΙΕΝΤΙΑ**, &c.

(5) Gentem hinc tantum intelligo, quæ regioni nomen fecit. Omnes enim hujus tractus civitates nunquam sub Bruttiorum, seu Brettiorum dominatu fuere.

(6) Non autem **ΒΡΕΤΤΗΩΝ**, ut perperam scripsit Maierus ut n. 3, Tab. 8.

punicè verò 𐤇𐤒𐤓, id est, *bert* seu *birt* (7), inscripti, sunt

Græci

Ex auro parvo eximie raritatis. *Vide Tab. 3.*

Ex auro minimo eximie pariter raritatis.

Vide Tab. 4.

Ex argento medio (8) eximie raritatis.

Ex argento parvo non obvi. *Vide Tab. 5.*

Ex ære magno rarissimi. *Vide Tab. 6.*

Ex ære medio frequentes. *Vide Tab. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.*

Ex ære parvo fat obvi (9). *Vide Tab. 17, 18, 19.*

Ex ære minimo non obvi. *Vide Tab. 20.*

Punici

Ex ære minimo eximie raritatis. *Vide Tab. 21.*

In producendis hinc Brettiorum numismatibus, haud dubiè votorum compotem faciam illustrissimum præfulem Marium Guarnaccium, qui, de veteribus italiæ nummis scribens, ait (10) se nulla exhibere Brettiorum numismata, quia Masfeus, & Oliverius ejusmodi monetas indicarunt quidem, sed nullas edidè: unde subjungit feriem suam numismaticam expectare aliorum diligentiam ac numismata, quæ quotidie è terrâ e-ruuntur. Plures tamen Brettiorum nummos antiquissimos apud Goltzium, Parisium, Arigonium, &c. delineatos videre potuisset, & ipsissima numismata in omnibus ferè Italiæ nummophylaciis contemplari.

DE BRUTTIÆ DIVISIONE.

Bruttiorum Regio, quæ Græcis *Brettia* dicebatur, quæque hodiè vocatur *Calabria*, in *Bruttiam Cismontanam*, seu cis Apenninum Apenninum, quæ pars occidentalis est, & in *Bruttiam Transmontanam*, seu trans Apenninum Montem, quæ est pars ejus orientalis, distributa fuit. Divisio hæc, licet secundum loci naturam, ob Apenninum montem, qui à meridie ad septentrionem per medium excurrit, non admodum tamen placet, propter nimiam nempe partium longitudinem. Illam igitur distribuam in *Meridionalem*, & *Septentrionalem*, Lameto Crotaloque fluviolis à

se invicem junctas. hæc ætate nostrâ est ferè *Calabria citerior*, illa verò *Calabria ulterior*. *Vide Tab. I.*

DE BRUTTIÆ MERIDIONALI.

Bruttia Meridionalis, in ultimo Italiæ recessu sita, habebat ab Occidente sinus Vibonensem Bruttiumque ac fretum Siciliæ, seu Mamertinum, à Meridie mare siculum, ab Oriente Locrensem, ac Scyllatium sinus, & à Septentrione Lametum Crotolumque fluviolos, quibus à Bruttia Septentrionali dividebatur. *Vide Tab. I.*

Hujus regionis urbes, quarum nummos antiquissimos hic exhibeo, erant in Occidente *Rhegium*, *Cænys*, *Mamertium*, & *Hipponium*, quæ deinde *Valentia* dicta est; in Oriente verò *Scyllatium*, *Caulon*, *Butrotum*, *Locri-Epizephyrii*, *Orra*, & *Zephyrium*.

DE RHEGIO.

In ora maritima Bruttie meridionalis, Siciliam versùs, primum occurrit *Rhegium*, urbs potentia & opibus quondam florentissima, ac omnium Italicarum antiquissima, ut potè ab Aschanâ seu Aschanaæ, Iapheti nepote, condita (11). hæc, ita in planitie, è regione Siciliæ insulæ, ac X milliariis distans à Messana urbe in ortum Hybernum, XXVIII. à Zephyrio promontorio, & circiter XC à Consentia in meridiem, incolis dicitur hodiè *Regio*, estque urbs satis culta, caput Calabriæ ulterioris, nec non sede archiepiscopali insignita. *Vide Tab. I, post long. grad. 33; lat. verò 38.*

Rheginorum nummi, græcè *PHINON*, *PHINOE*, *PHINON*, vel etiam retrogradè *ONICOPHIN* inscripti, sunt

Ex argento magno eximie raritatis. *Vide Tab. 22.*

Ex argento medio rariores. *Vide Tab. 23.*

Ex argento parvo non obvi. *Vide Tab. 24.*

Ex argento minimo rariores. *Vide Tab. 25.*

Ex ære magno eximie raritatis. *Vide Tab. 26.*

Ex ære medio obvi. *Vide Tab. 27, 28, 29, 30, 31, 32.*

Ex ære parvo frequentes. *Vide Tab. 33, 34, 35, 36.*

Ex

(7) Ita clarissimus P. Merinus *Troisième supplém.* pag. 92, edit. à Paris MDCCCLXVII. in 4.

(8) Hujus moduli nummum ex argento delineaveram Vin-dobonæ in gazâ Cæsarea, sed delineationem iter faciendo negligerè amisi. Eandem ferè omninò exhibet in utraque facie ac nummus ex argento parvo, inscriptus Tabu-læ 5 num XII.

(9) Tres inter illos exhibeo cum voce *NIKON*, &

quidem Goltzii, Musellii, Begeri, ac aliorum fide. Eos ta-men errasse auctores mihi sunt sexcenti ejusmodi nummi, in quibus semper legi *NIKA*, non autem *NIKON*.

(10) Mar. Guarnaccius *Orig. Italiche*, tom. II. edit. in Lucca MDCCCLXVII, in fol.

(11) Flav. Joseph. *de Antig. Judaic.* lib. I. cap. VII. p. 13, edit. Francoforti MDLXXX, in fol.

Ex ære minimo non omnino obvii. *Vide* T.37.
Incerti moduli & metalli. *Vide* Tab.38.

DE CÆNY.

In eadem ora Rhegium excipit Columna Rhegina, & deinde Cænys promontorium, è regione Pelori, hodie *il capo Cavallo* Italis dictum. Prope istud, oppidum cognomine finxit Baudrandus (12), auctoritate, ut ait, Stephani Byzantini, qui certè tamen de eo nusquam loquutus est.

Tali nihilominus oppido imaginario antiquarii nonnulli (13) admodum negligenter adscripserunt nummos, quos in alio opere descripturus sum, ubi nempe de Cænè, insulâ maris africi, ad quam pertinent, verba faciam.

DE MAMERTIO.

Decimo octavo à Cænny milliariorum, in mediterraneis erat Mamertium, seu Mamertum, urbs celeberrima, sita ad Metauri fluvii fontes, & ad radices Apennini Montis, XX milliaribus distans à Rhegio in ortum æstivum, & XXXII ab Hipponio in meridiem. Hæc est hodie, ut creditur, Oppido, urbs Episcopalis Calabriae ulterioris, sub Archiepiscopo Rhegino. *Vide* Tab.1, post long. grad.33; lat. verò 38.

Mamertinorum nummi, græcè **MAMEPTINON**, aut compendiosè **MAMEP**, vel etiam retrogradè **NONITQEMAM** inscripti, addito in nonnullis numinis vocabulo, sunt

Ex argento medio (14) eximie raritatis. *Vide* Tab.39.

Ex argento parvo (15) eximie raritatis, *Vide* Tab.40.

Ex ære magno eximie raritatis. *Vide* Tab.41.

Ex ære medio obvii. *Vide* Tab.43,44,45,46,47.

Ex ære parvo rari. *Vide* Tab.48, 49.

Ex ære minimo rarissimi. *Vide* Tab.42.

Incerti moduli & metalli. *Vide* Tab.50.

Paruta (16), Begerus (17), eruditus d'Orville (18) in Siculis suis, ejusdem interpretes Petrus Burmannus Secundus (19), Excellentissimus Princeps Turris Muzzæ (20) & alii, nummos, quos ediderunt cum epigraphæ **MAMEPTINON**, Messanæ Siciliæ urbi adscripserunt, eo quod, ut alibi dicturus sum, Mamertini Italiæ in Siciliam transducti, Messanenſes nomen suum in *Mamertinos* mutare coegerant. Verum cum numismata illa, plurima saltem, typis & fabricâ Brutiorum Numismatis consimilia sint, ut jam annotavit clarissimus Pellerinus (21), ad Mamertium illa pertinere necesse videtur. Non mirum sanè Mamertinos, vicinorum populorum exemplo, monetas cudisse antequam Siciliam peterent, immò & postea.

Non diffiteor tamen nonnullos ex his nummis, **MAMEPTINON** inscriptis, Messanæ forsan fuisse cufos, Si enim in magna Græciâ frequentius reperiantur, plures etiam è terra erunt in Sicilia. At inter eos distinguere non licet.

DE HIPPONIO.

Post Mamertium, omiſſis aliis, quæ circa maris oram memorantur, urbibus, sequebatur Hipponium, seu Hiponium, urbs antiquissima, sita in colle, IV milliaribus distans à sinu cognomi-

ne

(12) Mich. Anton. Baudrand. *Geogr.* tom.1, pag.203; edit. Paris. MDCLXXXII, in fol.

(13) Inter eos numerari posset eruditissimus Alex. Symm. Mazochius, qui *Comment. ad reg. Herc. Musæi aneas Tabul. Herac.* Prodom. sed. v. pag.41 & 42, edit. Neapoli MDCCCLIV, in fol ait: *Cænny istius Promontorii non meminisse, nisi huc referendum suspicaver meum fabrica pervetusta nummum, in cuius una parte est Pegasus volans, in altera equus effrenis, cui subscribitur KAINON, antiquè, ut opinor, pro KAINON. . . quæmme autem Populum hoc numismate designari augurabimur nisi Cænny Thracia? . . . Id quidem non improbo. Sed tamen cum is nummus in his nostris regionibus baud raro compareat; magis est ut suspicer, Cænny promontorium oppido ejusdem aut consurgenti nominis non caruisse; ad hoc verò Oppidanis hunc nummum esse referendum. Hæc tamen ratio nullius hic momenti est, ut alibi dicturus sum; quia in Sicilia, Venetiis, & Massiliæ aliquando etiam reperiuntur ejusmodi nummi ob navigantes, ex Cænè insulâ venientes, & veteres monetas deferentes, quarum fabrica diversa est ab ea, qua cufi fuerint nummi italici.*

(14) Si tamen sint genuini. Is enim, quem exhibeo ex clariss. Jacob. Philipp. d'Orville *Sicula part.II, Tab.III, num.6*, edit. Amstæledami MDCCCLIV, in fol. idem mihi videtur ac ille æreus secundi moduli, quem descripsi Romæ, in Museo Taninio, quemque incidi curavi Tab.44, num.xi.

(15) Idem de nummis istis suspicor, ac de superioribus. Quos enim exhibeo, ex Philipp. Paruta *della Sicil. descr. con. med.* Tab.26, num.20, & Tab.28, num.39, edit. in Palermo MDCCXII, in fol. nusquam contemplari mihi licuit. Nota forsan argenti pro nota æris n. gligenter scripta fuerit, ut minus attentis identidem accidit.

(16) Paruta, ut num.15, Tab.26, &c.

(17) Laur. Begerus *Thes. Brandenburg. Select.* tom.1, p.343, &c. edit. Colonie Marchicæ MDCCXVI, in fol.

(18) D'Orville, ut num.14.

(19) Petrus Burmannus Secund. in d'Orville, ut n.14. (20) Gabr. Lancillorus Castellus *secund. aggiunta di Medagli. alla Sicil. numism.* pag.123, edit. 1771. in 8.

(21) Pellerinus *Recueil de Med. de Peupl. & de Villes*, tom.1, pag.54, edit. à Paris MDCCCLXIII, in 4.

ne, XX à mari Ionio in Occasum, & XXXVIII à Consentia in Meridiem. Hæc dicta deinde *Vi-bo-Valentia*, aut *Valentia*, de qua iterum infra, vocatur hodie *Monte-Leone*, in Calabria Ulteriori. *Vide Tab. 1. long. grad. 34; lat. verò post grad. 38.*

Hipponiensium nummi, Græcè ΙΠΠΟΝΙΕΩΝ , ΙΠΠΟΝΙΕΩΝ , ΙΠΠΟΝΙΕΩΝ , & ΕΙΠΟΝΙΕΩΝ (27) inscripti, addito in nonnullis numinis vocabulo, sunt

Ex ære medio rariores. *Vide Tab. 52.*

Ex ære parvo rari. *Vide Tab. 51.*

DE VALENTIA.

Anno ante æram Christiano-Vulgarem CXCI, Hipponium, de quo supra, à Romanis Colonia deducta, urbs nomen suum deperdidit, & *Valentia*, seu *Vibo-Valentia* audire cœpit.

Valentinorum nummi, latine VALENTIA inscripti, additis in nonnullis magistratuum vocabulis, & in aliis epigraphæ, ut creditur, punica, sunt

Latini

Ex argento parvo fat obvii. *Vide Tab. 53.*

Ex ære magno rariores. *Vide Tab. 54.*

Ex ære medio obvii (23). *Vide Tab. 55, 56.*

Ex ære parvo obvii. *Vide Tab. 57, 58.*

Ex ære minimo non obvii. *Vide Tab. 59.*

Punici, ut creditur.

Ex ære medio eximie raritatis. *Vide Tab. 60.*

Mirum fanè eruditum Patinum (24), Comitum Mediobarbum (25), aliosque ad Romam pertinere existimasse Numismata vetera, VALENTIA inscripta. Ea Valentie Brutiorum fuisse causa Numismatologis hodie perspectum est. Excipias tamen illa, quæ cum Palladis capite, Copiæ-Cornu, & Fulmine per transversum ac magistratum nominibus, Valentinis Hispaniæ adscribenda esse non pauca suadere videntur argumenta.

DE SCYLLATIO.

A Valentia ad Lametum fluvium nulla civitas, cujus vetera Numismata in Nummophylaciis nostris delitescant. Sed inde ad oram Orientalem transeunti occurrit *Scyllatium*, seu *Scyllacium*, Atheniensium Colonia, sita in colle, ter-

tio ferè milliario ab ora finis Scyllatii, & XVIII à Terina in ortum Hybernium. Hæc, dicta hodie *Squillace*, Sede Episcopali insignita est sub Archiepiscopo Rhegino. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Scyllatorum nummi, Græcè ΣΚΥΛΛΑΤΙΩΝ inscripti, sunt

Ex ære magno eximie raritatis. *Vide Tab. 61.*
DE CAULONE.

In eodem littore, sat longo à Scyllatio intervallo, reperitur *Caulon*, seu *Caulonia*, urbs antiquissima & clarissima, edito salubrique loco sita, ac undique rupibus septa. Hæc, hodie *Castel-Vetere* dicta, est tantum Calabriae Ulterioris oppidulum. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Cauloniatarum nummi, Græcè ΚΑΥΛΟΝΙΑΤΑΝ (26), ΚΑΤΑΙΩΛΑΥΑΧ ; ΣΑΤΑΙΩΛΑΥΑΧ , aut compendiosè ΚΑΥ , ΚΑΥΑ , ΑΥΑΧ , ΟΛΥΑΧ inscripti (27), sunt

Ex argento magno rariores. *Vide Tab. 62.*

Ex argento medio rari. *Vide Tab. 63.*

Ex argento parvo rariores. *Vide Tab. 64.*

Ex argento minimo rarissimi. *Vide Tab. 65.*

DE BUTROTO.

Caulonem sequebatur Butrotus amnis, ad quem fuisse creditur oppidum cognomine, cujus non meminerunt veteres Scriptores. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Butrotinorum nummi, Græcè ΒΥΤΟΤΙΩΝ inscripti, sunt

Ex ære parvo eximie raritatis. *Vide Tab. 66.*

Suspicio tamen in nummo, quem Haymii (28) fide exhibeo, minis benè ΒΥΤΡΟΤΙΩΝ , pro ΒΥΤΟΝΤΙΩΝ fuisse lectum: plures enim Butrotinorum nummos, huic omnino consimiles, in variis contemplatus sum nummophylaciis.

DE LOCRIIS.

Haud procul à Butroto in Meridiem, erant *Locri*, Epizephyrii cognominati. Urbs hæc olim clarissima, & in supercilio Esopi sita, tota hodie in ruinis jacet propè Hieracium, urbem Calabriae Ulterioris. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*
Locro-

(23) Non autem ΙΠΠΟΝΙΑΤΑΝ , ut minis benè scripsit Mazochius ut num. 13, pag. 42.

(24) Rarissimi tamen si cum litteris incognitis.

(25) Carol. Patinus *Imp. Roman. numism. ex ære med. &c.* pag. 19, edit. Argentina MDCLXXI, in fol.

(26) Franc. Mediobarbus *Imp. Roman. numism.* pag. 9, edit. Mediolani MDCLXXXIII, in fol.

(27) Gabr. Barrius *de antiq. & situ Calabr. lib. XII,*

cap. XIV, pag. 250, edit. Romæ MDCCXXXVII, in fol. asserit Græcam Cauloniz nummorum inscriptionem esse ΚΑΥΛΟΝΙΑΤΩΝ ; sed omnes verò numismatologi, nullum hæcenas contemplati sunt, qui ita inscriptus esset.

(27) Non autem ΚΑΛΩΝ , ut perperam scripsit Mazochius ut n. 3, Tab. 15.

(28) Nicol. Franc. Haymii *Thesaur. Britann.* part. II, Tab. XIII, num. 7, edit. Vindobonæ 1765, in 4.

Locrorum, seu Locrensiū nummi, Græcè ΛΟΚΡΩΝ inscripti, addito in nonnullis nummis vocabulo, sunt

Ex auro parvo eximia raritatis. *Vide Tab. 67.*

Ex argento medio rari. *Vide Tab. 69.*

Ex argento parvo pariter rari. *Vide Tab. 70.*

Ex ære medio obvii. *Vide Tab. 71, 72.*

Ex ære parvo rari. *Vide Tab. 73.*

Ex ære minimo rariores. *Vide Tab. 68.*

Incerti moduli & metalli. *Vide Tab. 74.*

Præter Locros-Epizephyrios, alii erant in Græcia Opuntii, Epicnemidii, & Ozolæ cognominati. Hinc quibus adscribendi sunt nummi quidam cum epigraphæ ΛΟΚΡΩΝ, sæpius nescimus. Apud Locros-Epizephyrios cusa existimo numismata cum Aquila, vel cum eadem Leporem discerpente, aut ei rostro minante, cum fulmine, cum Pegaso volante, cum Junone sedente, cum Pallade stante, & cum Jove sedente. I. Quia Aquilæ typus frequentissimus est in Brutiæ populorum nummis antiquissimis; II. Quia Aquila leporem discerpens, aut minans ei rostro, sæpius observatur in nummis Siculorum, & in quibusdam Crotoniatarum monetis; III. Quia nummi, cum epigraphæ ΛΟΚΡΩΝ & typis indicatis, frequenter reperiuntur in Regno Neapolitano, ut mihi dictum fuit à numismatologis hujusce Regni, & ut potest ex quibusdam Neapolitanorum Nummophylaciis, in quibus plura ejusmodi numismata contemplatus sum; nulla verò aut ferè nulla cum Epicnemidiorum Opuntiorumve monogrammate aut inscriptione.

Quoad numismata cum uvæ racemo, res paulò difficilior. Quidam enim ejusmodi nummi ad Locros-Opuntios certò certius pertinent, ut patet ex eorum epigraphæ ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ, & quidam in magna Græcia reperti sunt cum ΛΟΚΡΩΝ tantum. Hinc nummi cum uvæ racemo & voce solâ ΛΟΚΡΩΝ, Locris-Epizephyriis adscribendi mihi videntur, cæteri verò Opuntii aut Epicnemidii. Id tamen incertum. Si enim Locri-Epizephyrii eundem typum ac Opuntii in monetis signare potuerint, utpotè ejusdem originis, Opun-

tiorum nummi in Epizephyriorum regionem exportari pariter potuerunt.

DE ORRA.

Locros excipiebat Orra, latinis *Uria* dicta, & ab Idomeneo, Deucalionis filio, condita. Ejus rudera visuntur hodiè propè oppidum Condojani dictum, in ora maris Jonii. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Orraensium nummi, Græcè ΟΡΡΑ (29) inscripti, sunt

Ex argento parvo nulli cogniti (30).

Ex ære medio rari. *Vide Tab. 75.*

Ex ære parvo non omnino obvii. *Vide Tab. 76.*

Cufos fuisse hosce nummos in Italia patet, tum quia in magna Græcia præsertim reperiuntur, ut mihi testificati sunt Neapolitani numismatologi; tum quia in quibusdam observantur globuli, seu puncta, quæ indicant monetæ valorem relativè ad æsem, quæque notabantur ferè tantum in numismatibus Italicis Siculisque. Ad quem autem populum pertineant antiquariis omnino incompertum erat; cum apud veteres invenire non liceat Urbem aut Populum, cujus nomen per ORRA incipiat. Hinc eruditus Frolichius (31) illos Italiæ tribuit, sed ad quam Urbem eos adscribendos se ignorare fateatur.

Ad Georgium quidem in Sicilia, illos pertinere posse conjecit clarissimus Pellerinus (32); verum leviſſimas ejus hæc de re conjectationes lubenter omitto, quia in ejusmodi numismate, in Noiano Museo asservato, addita est vox ΛΟΚΙΩΝ, quæ, ut videtur, jam non permittit dubitare quin ad Orram, seu Uriam, locrorum Urbem pertineant ejusmodi monetæ.

DE ZEPHYRIO.

Post Uriam occurrebat Zephyrium, ad Promontorium cognomine situm, ubi tres quatuorve annos habitaverant Locrenses, antequam in Eſſopin sese reciperent, Urbs hæc, hæc nostrâ ætate, est forſan *Burzanum* castrum, decem milliariis distans à promontorio, olim Herculeo dicto. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 37.*

C

Ze.

(29) Sic legitur in veteribus nummis, quos in variis nummophylaciis præ manibus habere mihi licuit, & in iis quos ediderunt Haymius, & Pellerinus; non autem OPPIA ut minùs benè scripserunt Erasmi. Frolichius *notit. element. numism. antig.* c. vi, p. 104, edit. Vindobonæ MDCLXVIII, in 4. & cum sequens Zacharias *ſtitut. antig. numism.* lib. 11, cap. vi, pag. 395, edit. in Roma MDCLXXII, in 8.

(30) Clariss. Pellerinus, ut n. 21, tom. 111, tab. ex 1, n. 56, nummum edidit ex proprio nummophylacio, capite laurea-

to in antica parte, & Cupidine alato, ac epigraphæ ORRA in posita, insignitum, cui addita est argenti nota; verum id factum est sculptoris incuria. Nummus enim æreus est, ut ad me scripsit eruditus *Le-Blond*, ex ipſo Museo Pelleriniano.

(31) Frolichius, ut n. 29, item Haymius, ut n. 28, p. 167, ad quam Urbem eos adscribere nescivit.

(32) Pellerinus, ut n. 21, tom. 111, pag. 108.

Zephyriensium nummi, Græcè ΖΕΦΥΡΙΩΝ
inscripti, sunt

Ex argento parvo eximie raritatis. *Vide T. 77.*
DE BRUTTIA SEPTENTRIONALI.

Bruttia Septentrionalis termini erant ab Occidente Mare Tyrrhenum; à Meridie Lametus Crotalusque fluvioli ac sinus Scyllatius; ab Oriente Mare Siculum seu Jonium; & à Septentrione Sybaris Laufque fluvii, quibus dividebatur à Lucania. *Vide Tab. 1.*

Urbes Bruttiæ Septentrionalis, quarum nummos antiquissimos hic exhibeo, sunt in Occidente *Terina, Temesa, Consentia, Acherontia & Pandosia*; in Oriente verò *Sybaris, Thurium, Copia, Petelia, Siberena, Croton, & Carcinum.*

DE TERINA.

Post Lametum fluviolum, quo ab Occidente Bruttia Meridionalis à Septentrionali dividitur, occurrit *Terina*, Crotoniatarum Colonia, sita ad amnem cognominem, vix tribus milliariis distans ab ora Maris Tyrrheni, & XX à Consentia in Meridiem. Hæc creditur hodie *Noera*, Castrum Calabriae Citerioris. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Terinarum nummi, Græcè ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ & ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ, aut compendiosè ΤΕ, ΤΕΡ, ΤΕΡΗ inscripti (33), sunt

Ex argento medio rariores. *Vide Tab. 78.*

Ex argento parvo rari. *Vide Tab. 79.*

Ex argento minimo rariores. *Vide Tab. 80.*

Ex ære parvo non omnino obvii. *Vide Tab. 81.*

Ex ære minimo non obvii. *Vide Tab. 82.*

Incerti moduli & metalli. *Vide Tab. 83.*

DE TEMESA.

In eadem ora maris Tyrrheni Terinam explebat *Temesa*, sita propè sinum Vibonensem. De nomine autem, quo donatur hodie, non consentiunt inter se Geographi. *Vide Tab. 1, post long. grad. 33; lat. verò 39.*

Temesensium nummi (34), Græcè ΤΕΜΕΣΙΩΝ inscripti, sunt omnes eximie raritatis. *Vide Tab. 84.*

DE CONSENTIA.

Temesam sequebatur *Consentia* in mediterraneis, Urbs Bruttiorum Metropolis, sita in Planitie, juxta Crathim fluvium, XII milliariis di-

stans ab ora Maris Tyrrheni in ortum. Urbs hæc, sede Archiepiscopali insignita, vocatur hodie *Consenza*. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 39.*

Nulli Consentinorum nummi, ante Christi Nativitatem proprio cusi nomine, ad nos usque pervenire; sed cum Consentia Brettiorum esset Metropolis, haud dubie in eâ percussa fuere numismata plurima antiquissima, eorum populorum nomine insignita, addito tantum Consentinorum monogrammate Ξ, id est ΚΩΝΣΕΝΤΙΝΩΝ ΒΡΕΤΤΙΩΝ, Consentinorum - Brettiorum. *Vide Tab. 6, num. 15; Tab. 13, num. VII; & Tab. 16, n. v.*

DE ACHERONTIA.

In eadem Plaga Occidentali, sat longo à Consentia intervallo, succedit *Acherontia*, sita ad Acherontem fluvium. Quo autem hodie vocabulo donetur, mihi incertum. *Vide Tab. 1, post long. grad. 33; lat. verò 39.*

Acherontiarum, seu, Acherontinorum nummi, Græcè ΑΧΕΡΩΝΤΙΑΝ (35) inscripti, sunt

Ex ære medio eximie raritatis. *Vide Tab. 85.*

Ex ære parvo eximie pariter raritatis. *Vide Tab. 86.*

DE PANDOSIA.

Intus propè fontes ejusdem Acherontis, erat *Pandosia*, Alexandri Epirotæ fato celebris. Sita erat in monte, sed locus ejus hæc nostrâ ætate pariter incertus. *Vide Tab. 1, post long. grad. 33; lat. verò 39.*

Pandosensium nummi, Græcè ΠΑΝΔΟΣΙΩΝ, aut compendiosè ΠΑΝΔΟ inscripti, sunt

Ex argento medio eximie raritatis. *Vide Tab. 87.*

Ex argento parvo eximie pariter raritatis. *Vide Tab. 88.*

Nummos veteres cum hæc epigraphe ΠΑΝΔΟΣΙΩΝ, adulterinos crediderunt nonnulli (36); alii inter numismata dubie tantum fidei illos posuere; quia nulli Pandosensium nummi in nummophylaciis observabantur. Harduinus tandem Pandosiam in Epiro, non autem in Brutiis, eodem cufos fuisse existimavit.

Nummos istos dubie fidei aut etiam adulterinos credendi rationem aliam non video præter invidiam, quam, ut ita dicam, sibi concitavit eru-

(33) Non autem ΤΕΡΗΝ, aut ΤΕΡΗΝΕΩΝ ut perperam scripsit Maierus, ut n. 3, tab. 12.

(34) Eos aliorum tantum fide exhibui.

(35) R. Patres Frolichius, ut n. 29, pag. 70, & Zacharias, ut

n. 29, pag. 352. minis beati scripserunt ΑΧΕΡΩΝΤΙΑΝ.

(36) Teste Pellerino *lettres de F. Aut. letr. 17*, pag. 201, edit. à Francfort, MDCLXX, in 4.

eruditus Goltzius, cujus tamen diligentiam (37) animique integritatem omnino comprobant numismata vetera, quæ à terra quotidie eruantur. Id pro Pandosienſium nummis ſufficienter ostendit numisma Pellerinianum, *Tab. 87. num. 111. delineatum*, in cujus aversa parte typus idem ac in Goltziano exhibetur.

DE SYBARI.

Pandosia tranſeunti ad oram Maris Orientalem occurrebat olim *Sybaris*, urbs nimio præſertim luxu celebratiſſima, ſita in ora ſinûs Tarentini, ad oſtia ferè Sybaris-fluvii, XXX miliariorum Conſentia in Septentrionem, & LX à Crotonem. Hodie rudera ejus dicuntur Italis *Sibari-Rovinata*. *Vide Tab. 1. poſt long. grad. 34; lat. verò 39.*

Sybaritarum, ſeu Sybaritanorum nummi (38), Græcè YM aut ZYBA (39) compendiòſè inſcripti, ſunt

Ex argento magno rariores. *Vide Tab. 90.*

Ex argento medio rari. *Vide Tab. 89.*

Ex argento parvo rariſſimi. *Vide Tab. 91.*

Ex argento minimo rari. *Vide Tab. 92.*

Ex ære medio eximie raritatis. *Vide Tab. 93.*

Errarunt editores numiſmatum cimelii Cæſarei Regii Auſtriaci Vindobonenſis (40), VM in ejuſmodi Sybaritarum numiſmate Collegii Academi-ci Vindobonenſis è Soc. Jeſu, legentes *Vmbroſorum* pro *Sybaritarum*. Eos ſequutus eſt R. P. Zacharias (41); verùm hæc elementa YM aut VM legenda ſunt ZY, ut meritò jam adnotavit clariſſimus Pellerinus (42). Ibi enim M poſitum eſt pro Z, uti in nummis Poſidoniatarum, quos alibi (43) deſcripturus ſum, & in quibus legitur ΜΟΠ & ΙΗΜΟΠ pro ΠΟΣ & ΠΟΞΕΙ, id eſt,

Poſidoniatarum. Præterea nulli Umbriae populi argenteas cuderunt monetas, & idem typus averſæ partis obſervatur in nummis aliis cum epigraphe ZYBA, quæ certè Sybaritanos indicat.

DE THURIO.

Prope Sybaris rudera erat *Thurium*, urbs potentiſſima, ſita in edito loco, inter Crathin & Sybarim fluvios. Hæc etiam hæc noſtrâ ætate in ruinis jacet. *Vide Tab. 1. poſt long. grad. 34; lat. verò 39.*

Thuriorum nummi, Græcè ΘΟΥΡΙΩΝ, aut compendiòſè Θ inſcripti (44), addito in nonnullis magiſtratûs nomine, ſunt

Ex auro parvo eximie raritatis. *Vide Tab. 94.*

Ex argento magno rariores. *Vide Tab. 95.*

Ex arg. medio ſat obvii. *V. T. 96, 97, 98, 99, 100.*

Ex argento parvo non omnino obvii. *V. T. 101.*

Ex argento minimo obvii. *Vide Tab. 102.*

Ex ære medio rariſſimi. *Vide Tab. 103.*

Ex ære parvo non omnino obvii. *Vide Tab. 104.*

Ex ære minimo rari. *Vide Tab. 105.*

Incerti moduli & metalli. *Vide Tab. 106.*

DE COPIA.

Haud procul à Thurio, in ora ſinûs Tarentini, ſita erat *Copia*, Thuriorum navale & Romanorum Colonia. *Vide Tab. 1. poſt long. grad. 34; lat. verò 39.*

Copienſium nummi, Latine COPIA (45) in ſcripti, addito in nonnullis magiſtratûs nomine, ſunt

Ex ære parvo rariores. *Vide Tab. 107.*

R. Pater Harduinus (46) ejuſmodi nummos antiquiſſimos, COPIA inſcriptos, Lugduni in Gallia cuſos exiſtimavit, quia urbs hæc in antiqua inſcriptione (47) dicitur COLON. COPIAE. CLAUD. AUG. LUGD. verùm errare celeberrimum Antiquarium patet 1. Quia Lugdunum urbs

(37) Goltzius inter emendatiſſimæ nariſ numiſmatologos numerandum experientia me docuit. Non nunquam quidem erravit, ut viris ſummis etiam accidit, ſed ultra modum vapulat in recentiorum ſcriptis. Eruditus Mazochius, exempli gratia, Nolanorum, Nucerinorum, &c. nummos Græcos, à Goltzio editos, tandè inter adulterinos reponendos eſſe ait, donec numiſmata ipſa à viris hujuſce rei gnaris attraherentur, & adprobrentur; ſed deinde fateri tenetur ad calcem operis ſui *Comment. in reg. Herc. Muſ. æneas tab. Herac.* part. 11, addend. pag. 553, edit. Neapoli MDCCCLV, in fol. quod ejuſmodi nummos ipſemet attrahavit, & adprobavit, cum plures aſſerterent Neapoli in ejuſdem Mazochii amicorum nummophylaciis, ubi eſſe ego ipſe deſcripſi.

(38) Clariſſ. Mazochius, qui ubique Goltzii fidem elevare tentat, de Sybaritano numiſmate, ab eo edito, ſubdubitavit; unde ſcripſit, ut aum. 37, colleð. 19, pag. 518. *Sybaritarum numiſmata uſque adeò rara ſunt, ut dubitetur an in verum naturæ ſint*. Ejuſmodi tamen nummos quinquaginta ad minus præ manibus habui, quorum duodecim circiter in

Neapolitanis contemplatus ſum nummophylaciis. Hos ſaltem videre potuiſſet eruditus Mazochius.

(39) Barrius, ut n. 26, lib. 9, cap. 19, pag. 383, ſcripſit Sybaritarum nummos ZYBAPIS eſſe inſcriptos; ſed quia ſanctum Sybaris aut Sybaritarum nomen nunquam legi in veteribus nummis, cum ZYBAPIS pro ZIBAPIT legiſſe opinor. Nummi enim antiquiſſimi hujuſ regionis frequentius inſcripti ſunt populorum nomine quàm urbium.

(40) Part. 1, pag. 34, edit. Vindobonæ MDCCCLV, in fol.

(41) Zacharias, ut n. 29, cap. 7, art. 1, pag. 416.

(42) Pellerinus, ut n. 21, pag. 60.

(43) In *Lucania Numiſmatica*.

(44) Non autem ΘΟΥΡΙΩΝ, aut ΘΠΙΩΝ, ut perperam ſcripſit Maierus, ut n. 3, tab. 8.

(45) In pluribus elem. P Græci II formam imitatur.

(46) Joan. Harduinus *opera ſelect.* nummi antiq. pag. 96, edit. Amſteſlodami MDCCIX, in fol.

(47) Apud Jan. Gruterum *inſcript. antiq.* tom. 11, p. xxx, edit. Amſteſlodami MDCCVII, in fol.

numquam absolute *Copia* dicta fuit; 2. Quia numerorum istorum sculptura primo Romanorum Imperatorum seculo minimè convenit; 3. Quia figura litteræ P, Græcorum Π imitantis, aliam quam Galliam indicat regionem; 4. Tandem, quia globuli, monetæ valorem declarantes, soli nostræ Copiæ Italiæ convenire possunt,

DE PETELIA.

In eadem plagâ, longo à Copiâ intervallo, sequebatur *Petelia*, sita in monte arduo; vix tribus milliariibus distans ab ora Maris in Occasum, & VIII à Siberena in ortum æstivum, & XIII à Crotone in Septentrionem. Hæc est hodie *Strongoli*, urbs Episcopalis Calabriae Citerioris, sub Archiepiscopo Siberinensi. *Vide Tab. 1, long. grad. 35; lat. verò post grad. 39.*

Petelinorum nummi, Græcè ΠΕΤΗΛΙΩΝ inscripti (48), sunt

Ex ære medio rariores. *Vide Tab. 109.*

Ex ære parvo rari. *Vide Tab. 108.*

Ex ære minimo non obvii. *Vide Tab. 110.*

DE SIBERENA.

Intus post *Peteliam* erat *Siberena*, sita in Neathum fluvium, X milliario ab ora Maris ad Occasum, & XII à Crotone. Hæc vocatur hodie *Santa-Severina*, estque urbs Calabriae Ulterioris, sede Archiepiscopali insignita. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 39.*

Siberenorum nummi, Græcè ΣΙΒΕΡΗΝΗ inscripti, sunt eximie raritatis (49). *Vide Tab. 111.*

DE CROTONE.

Duodecimo milliario à Siberena, in ora Maris Jonii, occurrit *Croton*, Urbs inter maximas & florentissimas olim numerata, sita est ad ostia Æsari fluvii, & vocatur etiam hodiè *Crotone*, in Calabria Ulteriori. *Vide Tab. 1, post long. grad. 35; lat. verò 39.*

Crotoniatarum nummi, Græcè ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ, ΚΡΟΤΩΝΟΣ, ΚΡΟΤΩΝΗΣ, aut compendiosè ΚΡΟ, ΚΡΟ, ΟΚΡ, ΚΡΟΤ, ΝΟΤΟΚΡ inscripti (50), sunt

Ex auro parvo eximie raritatis. *Vide Tab. 112.*

Ex argento magno rarissimi. *Vide Tab. 113.*

Ex argento medio non omninò obvii. *Vide Tab. 114, 115, 116.*

Ex argento parvo obvii. *Vide Tab. 117.*

Ex argento minimo rari. *Vide Tab. 118.*

Ex ære medio pariter rari. *Vide Tab. 119.*

Ex ære parvo non obvii. *Vide Tab. 120.*

Ex ære minimo obvii. *Vide Tab. 121.*

Incerti moduli & metalli *Vide Tab. 122.*

DE CARCINO.

Eandem oram legentibus in meridiem occurrebat tandem *Carcinum*, situm ad vel propè *Carcinem* fluviolum, non procul à *Scyllatio* urbe. Recens ejus nomen mihi incertum. *Vide Tab. 1, post long. grad. 34; lat. verò 38.*

Carciniorum nummi, Græcè ΚΑΡΚΙΝΙΩΝ inscripti; sunt

Ex auro parvo eximie raritatis. *Vide Tab. 123.*

Ex argento medio eximie pariter raritatis. *Vide Tab. 124.*

Nemo sanè, nisi in numismatologia hospes, numismata hæc cum laudata epigraphe, *Carcine* in *Scythia* cusa existimabit. Eorum enim fabrica, metallum, elegantia & affinitas Symbolorum, quæ in Carciniorum, Cauloniatarum, & aliorum Brutie populorum nummis antiquissimis exprimuntur, non barbaræ *Scythiæ*, sed magis culturæ Majoris Græciæ *Carcinios* omninò indicant.

INDEX

Populorum, quorum hic exhibentur numismata.

Acheronte, seu Acherontini. V. ACHERONTIA p.X.

Brettii, seu Brutii. V. BRUTIA p.V.

Butrotini. V. BUTROTUM p.VIII.

Cæni. V. CÆNYS p.VII.

Carcinii. V. CARCINUM p.XII.

Cauloniata. V. CAULON p.VIII.

Consentini. V. CONSENTIA p.X.

Copianses. V. COPIA p.XI.

Crotoniata. V. CROTON p.XII.

Hipponiensis. V. HIPPONUM p.VII.

Locri, seu Locrenses. V. LOCRI p.VIII.

Mamertini. V. MAMERTIUM p.VII.

Orraenses. V. ORRA p.IX.

Pandosenses. V. PANDOSIA p.X.

Petetini. V. PETELIA p.XII.

Rhegini. V. RHEGIUM p.VI.

Scyllatii. V. SCYLLATIUM p.VIII.

Sibereni. V. SIBERENA p.XII.

Sybaritæ, seu Sybaritani. V. SYBARIS p.XI.

Temesenses. V. TEMESA p.X.

Terinai. V. TERINA p.X.

Thurii. V. THURIUM p.XI.

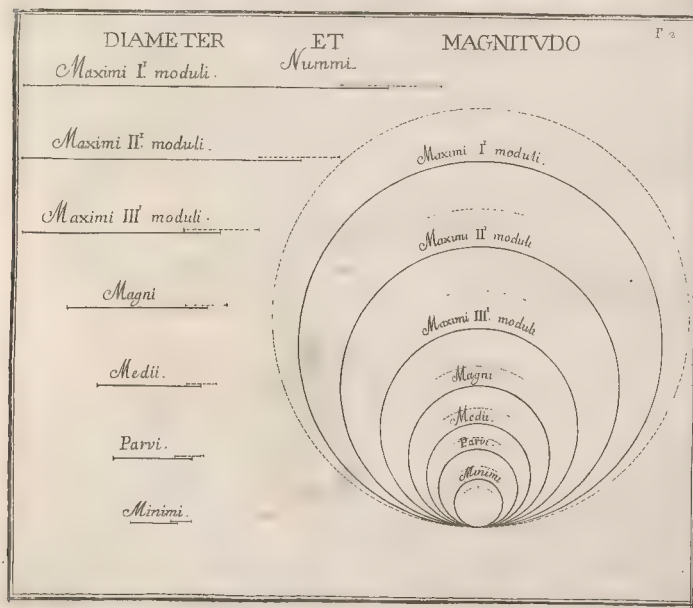
Valentini. V. VALENTIA p.VIII.

Zephyrienses. V. ZEPHYRIUM p.IX.

(48) Non autem ΠΕΤΕΛΗΩΝ, ut perperam scripsit Maierus ut n. 3, tab. 16.

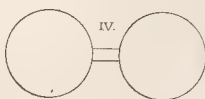
(49) Eos aliorum tantum fidè exhibui.

(50) Non autem ΚΡΟΤ, aut ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ, ut minus bene scripsit Maierus, ut n. 3, tab. 6.

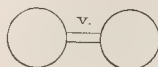
BRETTIORVM
NVMMI PARVI EX AVRO.

T 3

BRETTIORVM
NVMMI MINIMI EX AVRO.

T 4.

BRETTIORVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

T 5

BRETTIORVM
NUMMI MAGNI EX ÆRE

Tab 6

BRETTIORVM
NUMMI MEDII EX ÆRE

Tab -

N. 4

BRETTIORVM
NUMMI MEDII EX ÆRE.

T 10

N. 5

BRETTIORVM
NUMMI MEDII EX ÆRE.

T 11

N° 6

BRETTIORVM
NVMMI MEDII EX AERE.

T. 1

N° 7.

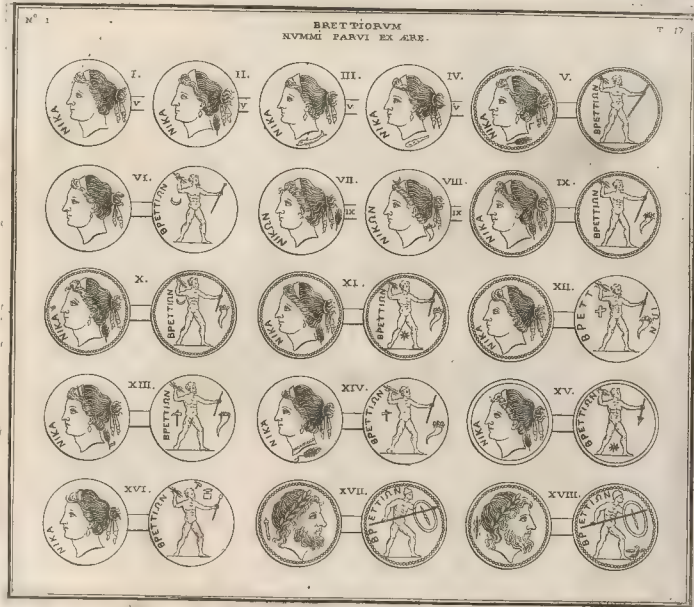
BRETTIORVM
NVMMI MEDII EX AERE.

T. 23

N° 2

BRETTIORVM
NUMMI PARVI EX AERE.

T. 18

N° 3

BRETTIORVM
NUMMI PARVI EX AERE.

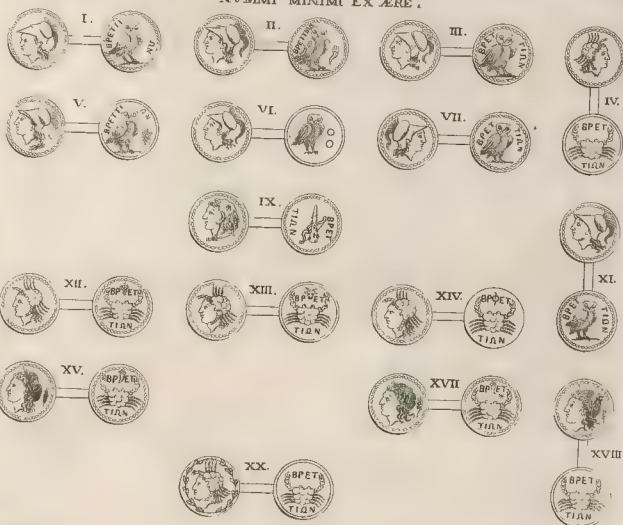
T. 19

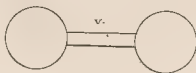
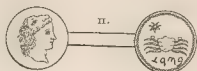
BRETTIORVM
NVMMI MINIMI EX ÆRE.

Tab 20

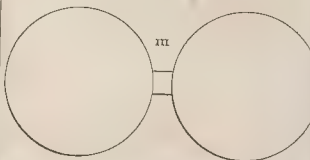
BRETTIORVM
NVMMI MINIMI EX ÆRE.

T 21

RHEGINORVM
NVMMI MAGNI EX ARGENTO.

T 22

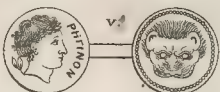
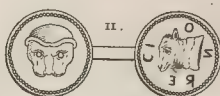
RHEGINORVM
NUMMI MEDII EX ARGENTO.

T. 23

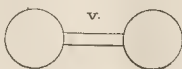
RHEGINORVM
NUMMI PARVI EX ARGENTO.

T. 24

RHEGINORVM
NUMMI MINIMI EX ARGENTO.

T. 25

RHEGINORVM
NUMMI MAGNI EX AERE.

T. 26

N° 1.RHEGINORVM
NVMMI MEDII EX ÆRE.

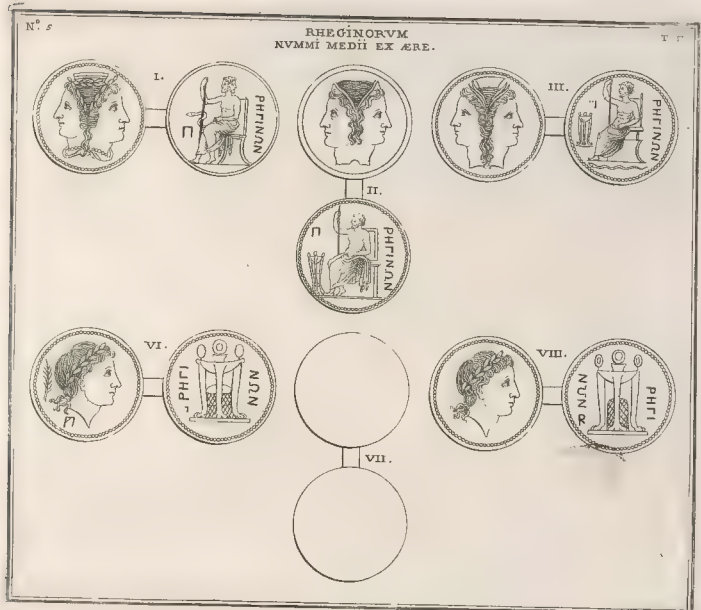
T. 67

N° 2.RHEGINORVM
NVMMI MEDII EX ÆRE.

T. 68

N° 1RHEGINORVM
NVMMI PARVI EX ÆRE.

Tab 11

N° 2RHEGINORVM
NVMMI PARVI EX ÆRE.

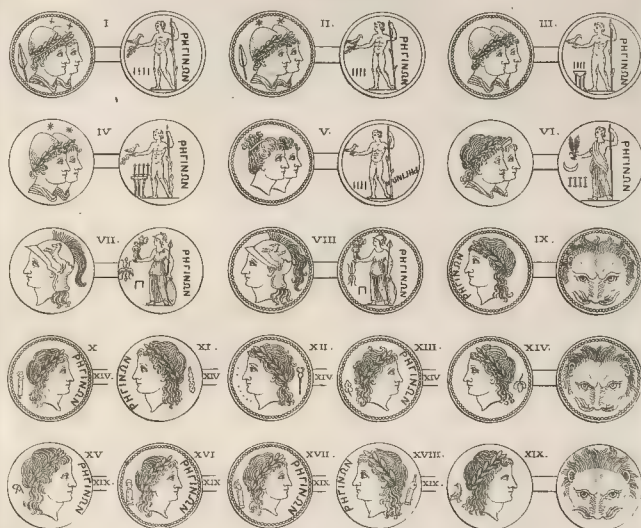
T. 12.

N° 2.

RHEGINORVM
NUMMI PARVI EX ARE.

T 27

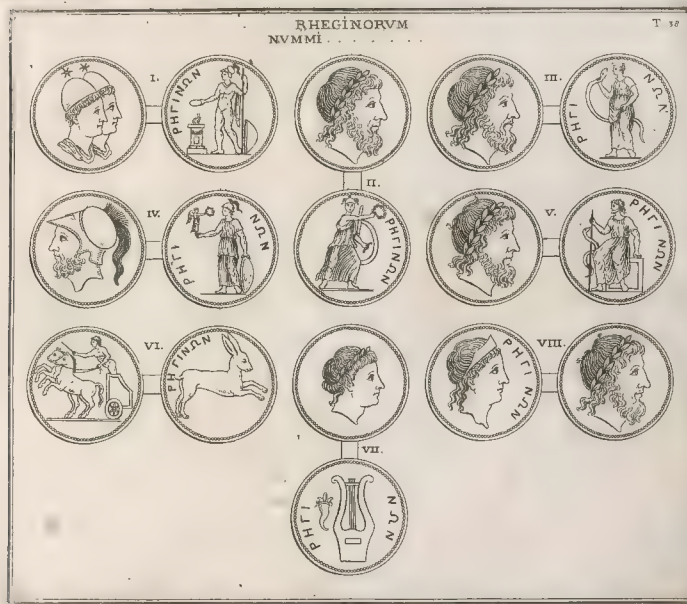
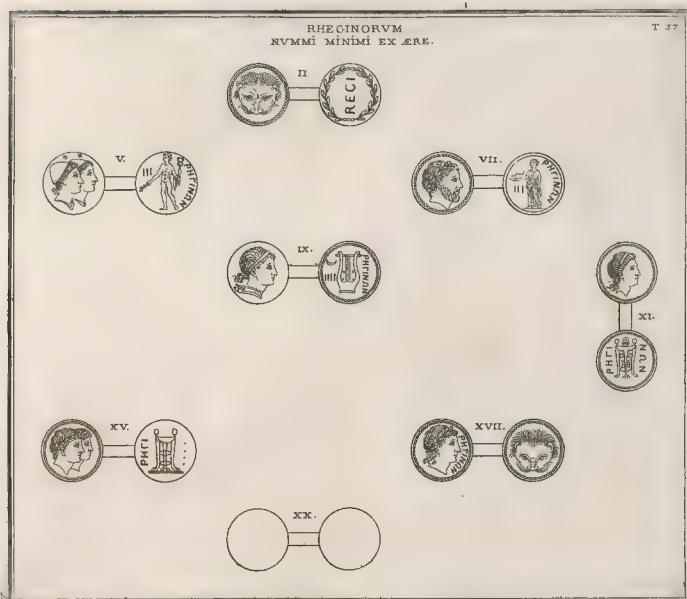

N° 4.

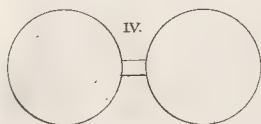
RHEGINORVM
NUMMI PARVI EX ARE.

T 28

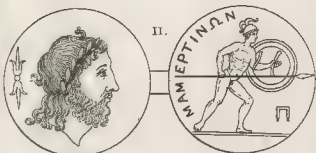
MAMERTINORVM
NUMMI MEDII EX ARGENTO. T. 39

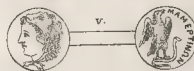
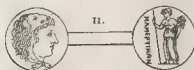
MAMERTINORVM
NUMMI PARVI EX ARGENTO. T. 40

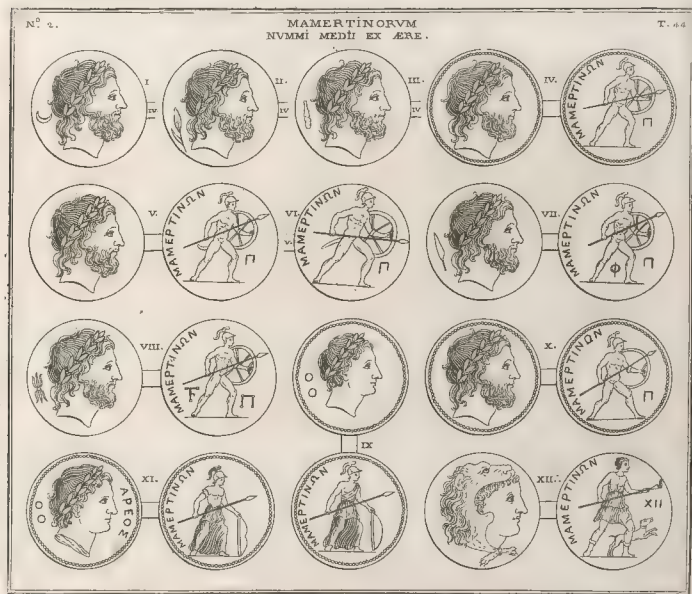

MAMERTINORVM
NUMMI MAGNI EX AERE. T. 41

MAMERTINORVM
NUMMI MINIMI EX AERE. T. 42

N. 5

MAMERTINORVM
NUMMI MEDII EX AERE.

T. 47

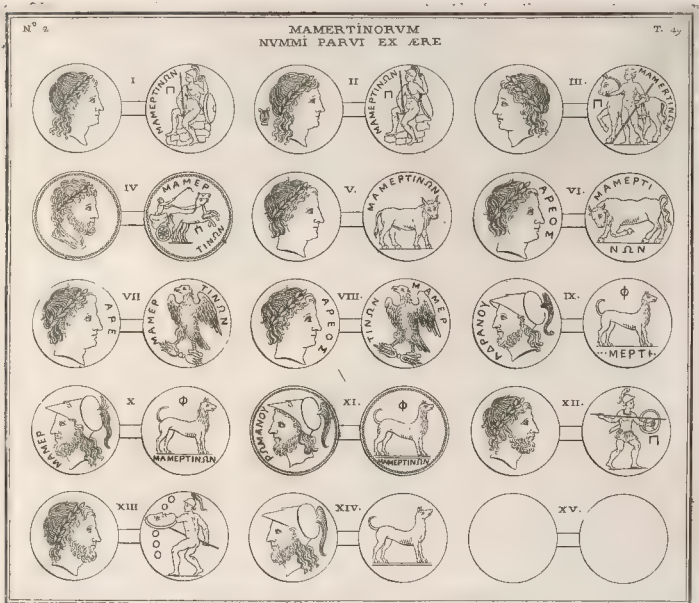

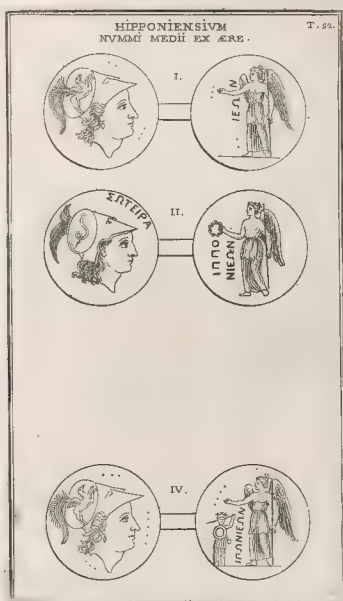
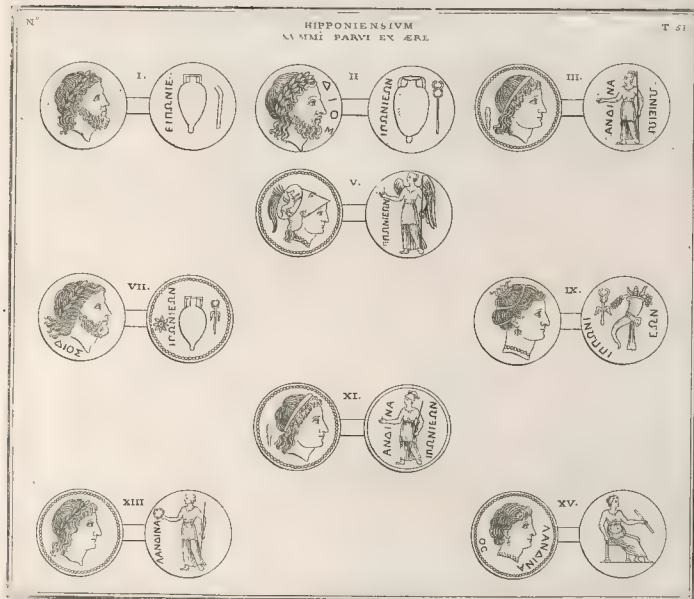
N. 1

MAMERTINORVM
NUMMI PARVI EX AERE.

T. 48

VALENTINORVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO. T. 47

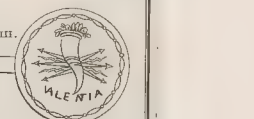
VALENTINORVM
NVMMI MAGNI EX AERE. T. 48

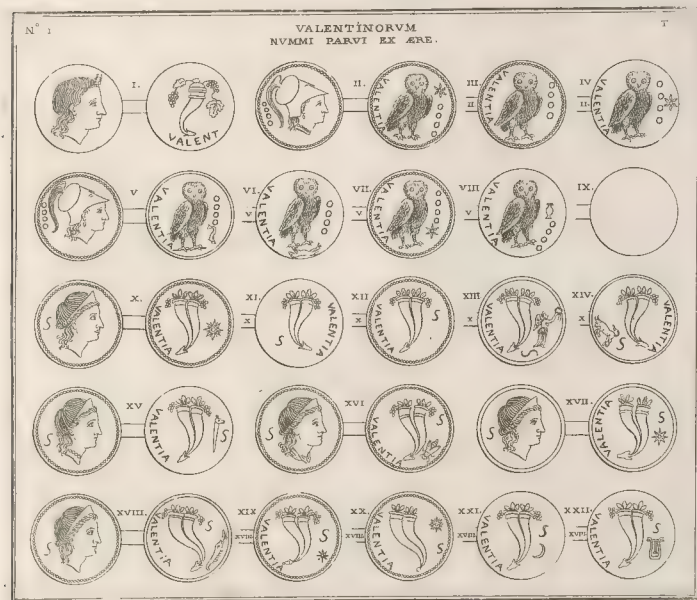
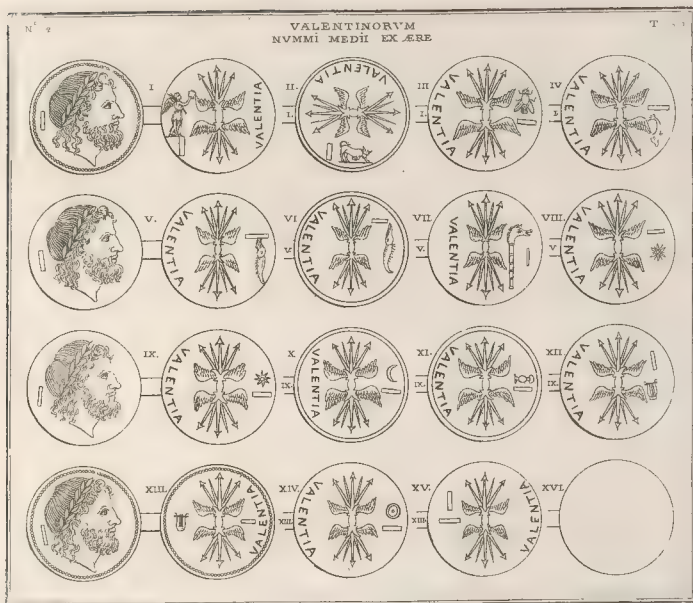

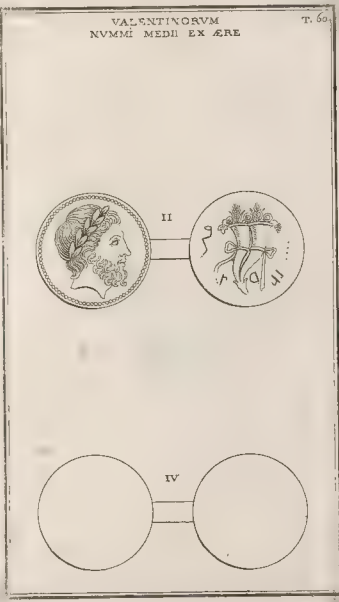
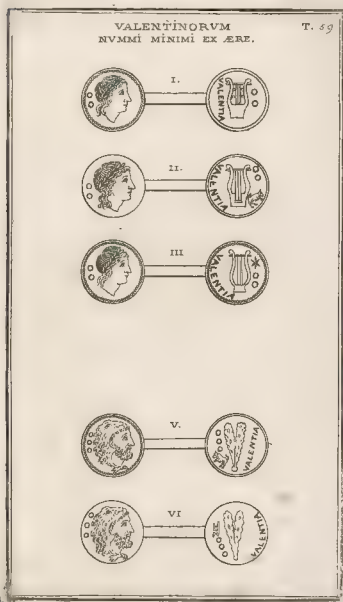
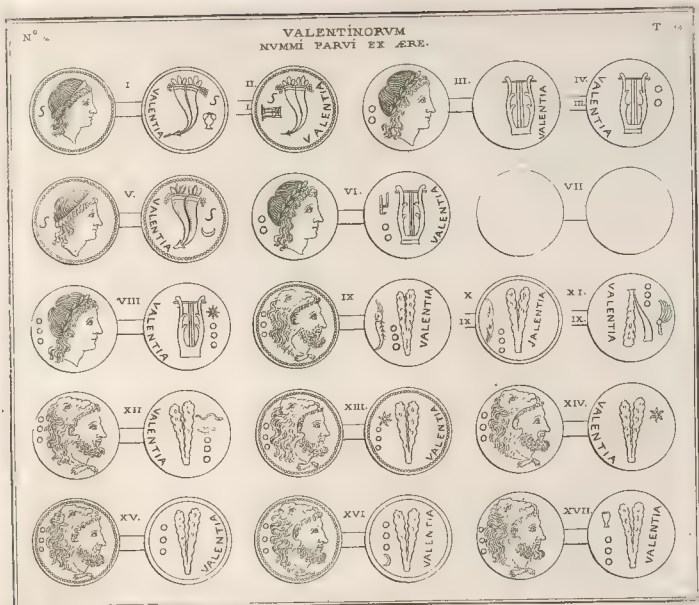
N. I

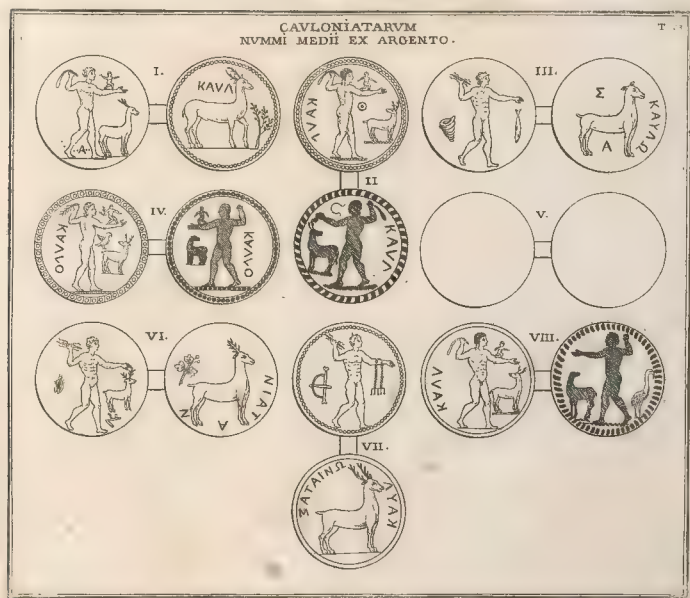
VALENTINORVM
NVMMI MEDII EX AERE

T. 49

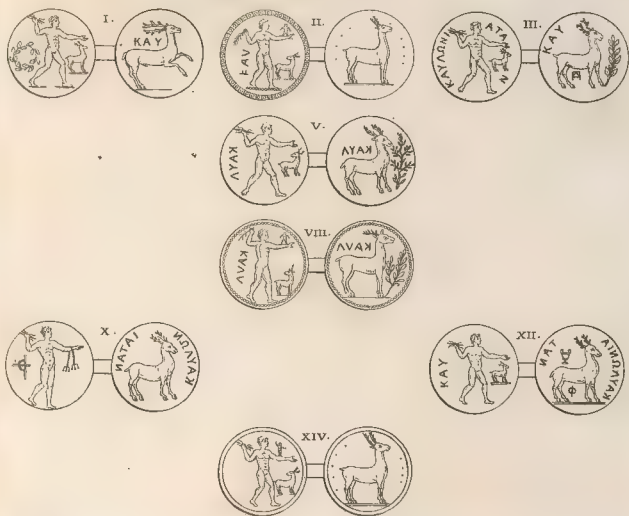

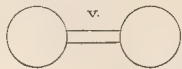
CAVLONIATARVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

T. 65.

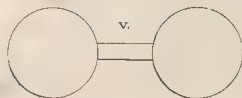
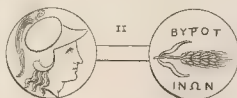
CAVLONIATARVM
NVMMI MINIMI EX ARGENTO.

T. 65.

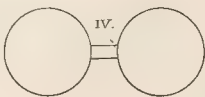

BVTROTINORVM
NVMMI PARVI EX AERE.

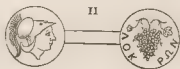
T. 66.

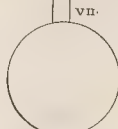
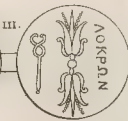
LOCORVM
NUMMI PARVI EX AVRO. T. 67.

LOCORVM
NUMMI MINIMI EX AERE. T. 68.

LOCORVM
NUMMI MEDII EX ARGENTO. T. 69.

LOCROVVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

T. 2

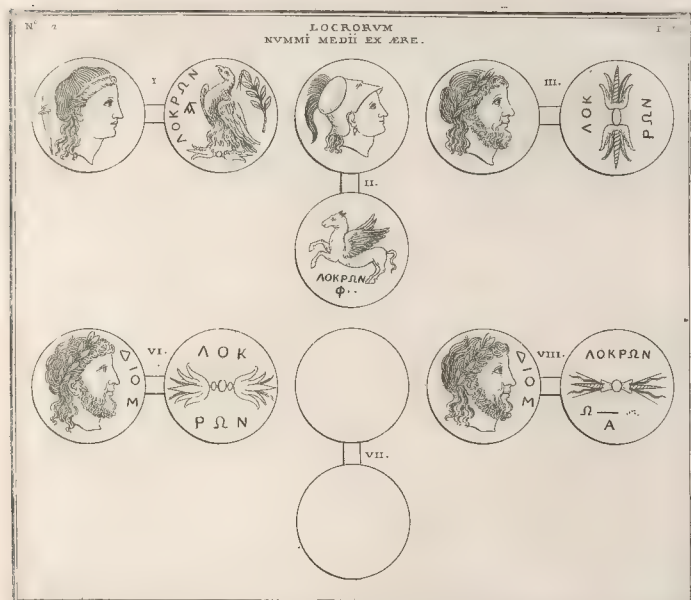

N° I.

LOCROVVM
NVMMI MEDII EX AERE.

T. 2

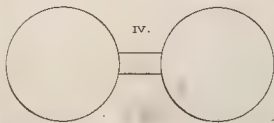

LOCORVM
NUMMI .

ORRAENSIVM
NUMMI MEDII EX ÆRE

OPPAENSIVM
NVMMI PARVI EX AERE.

ZEPHYRIENSIVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

TERINEORVM
NVMMI MEDII EX ARGENTO.

TERINÆORVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

T 73

TERINÆORVM
NVMMI MINIMI EX ARGENTO.

T 80

TERINÆORVM
NVMMI PARVI EX AEF

T 81

TERINÆORVM
NVMMI MINIMI EX ÆRE.

T. 84.

TERINÆORVM
NVMMI:

T. 83.

TEMESENSIVM
NVMMI

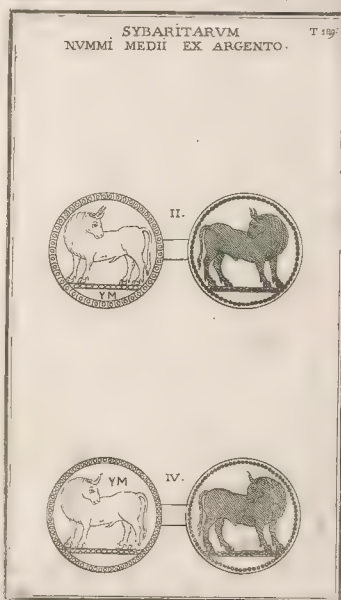
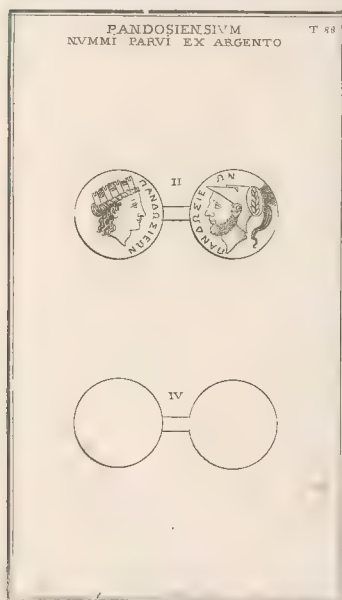
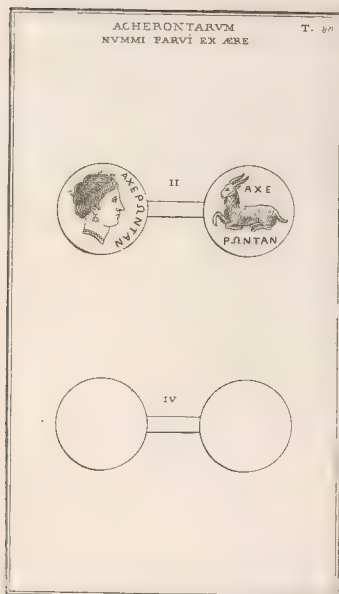
T. 82.

ACHERONTARVM
NVMMI MEDII EX ÆRE

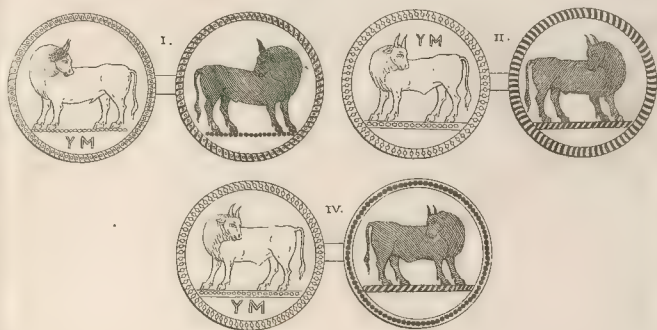
T. 85.

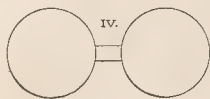
SYBARITARVM
NVMMI MAGNI EX ARGENTO.

T

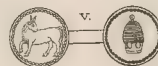
SYBARITARVM
NVMMI PARVI EX ARGENTO.

T 91

SYBARITARVM
NVMMI MINIMI EX ARGENTO.

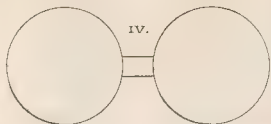
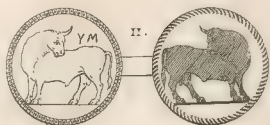
T 92

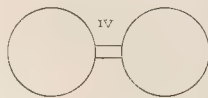
SYBARITARVM.
NUMMI MEDII EX AERE.

T 93

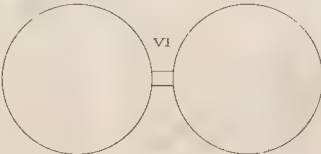
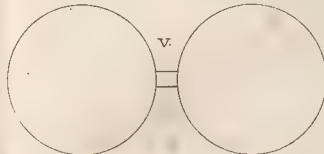
THYRIORVM
NUMMI PARVI EX AVRO.

T 94

THYRIORVM
NUMMI EX ARGENTO MAGNO.

T 95

Nº 1

THYRIORVM
NVMMI EX ARGENTO MEDIO.

T 9º

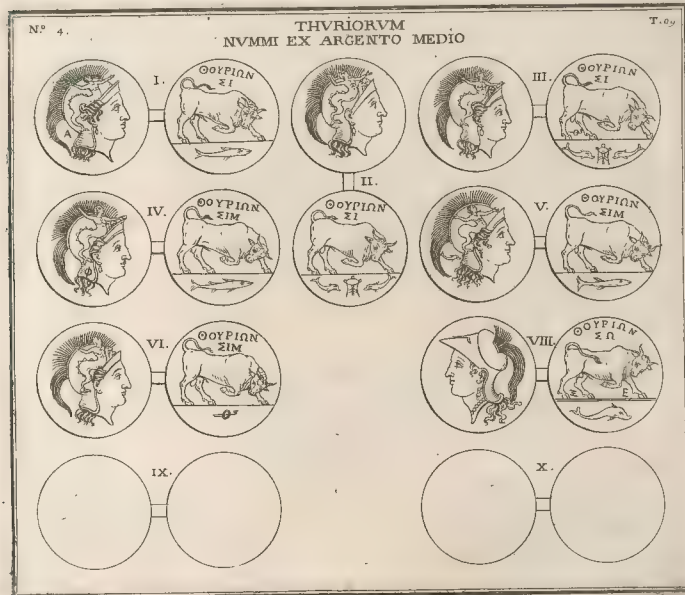
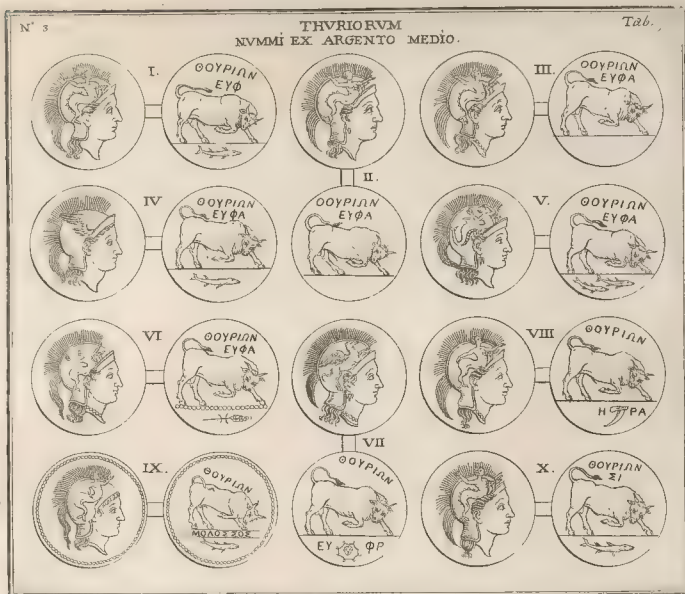
Nº 2.

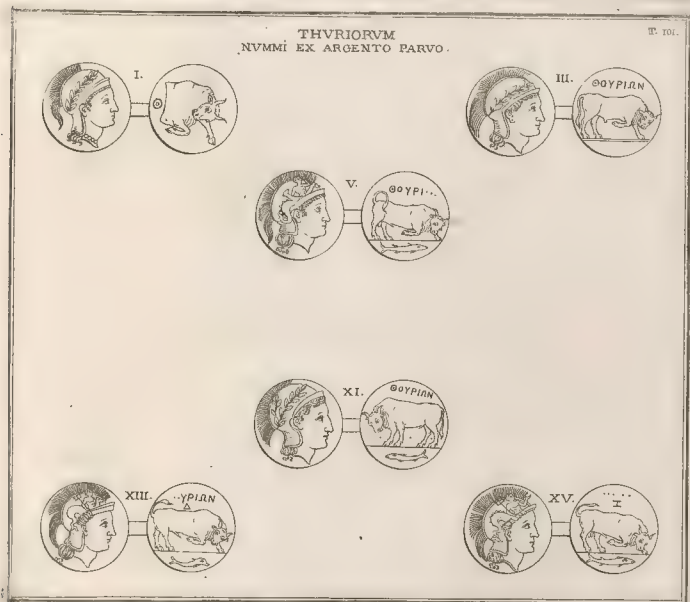
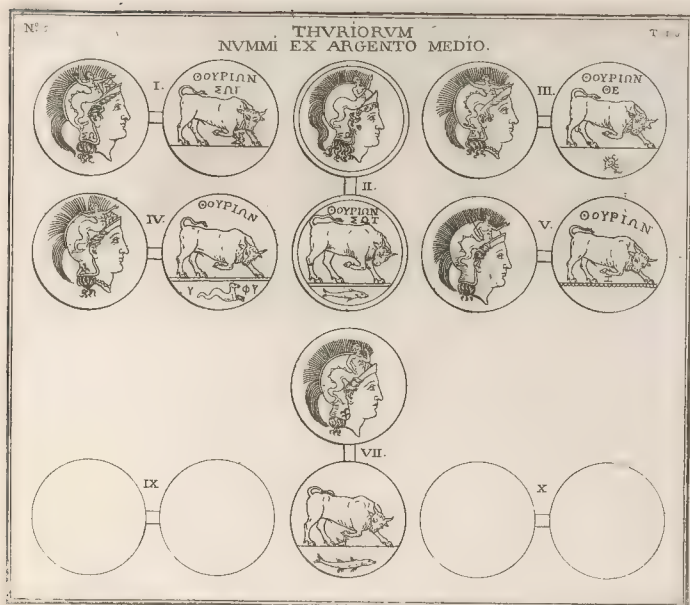
THYRIORVM
NVMMI EX ARGENTO MEDIO.

T 9º

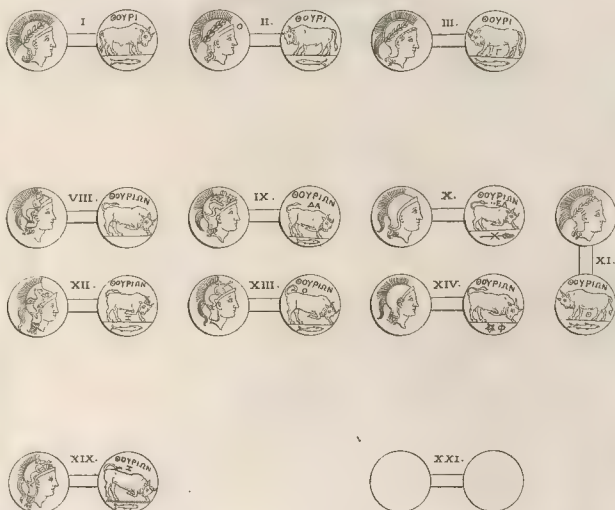

THYRIORVM
NUMMI EX ARGENTO MINIMO.

T. 1.

THYRIORVM
NUMMI MEDII EX AERE.

T. 1.

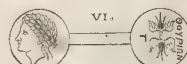
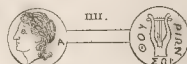
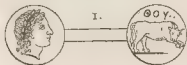
THYRIORVM
NUMMI EX AERE PARVO.

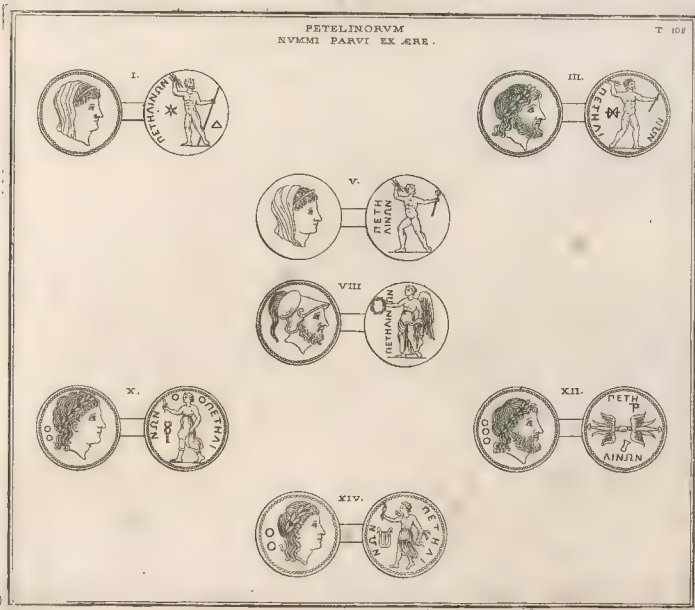
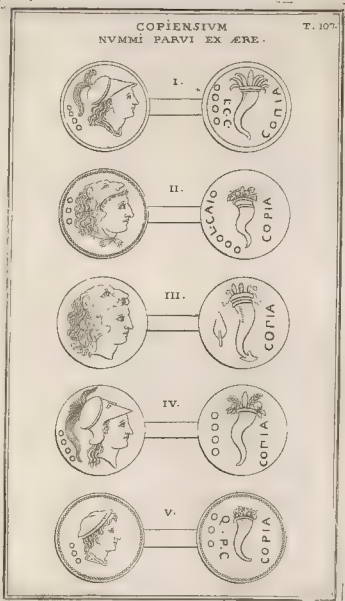
T. 11.

THYRIORVM
NUMMI MINIMI EX AERE.

T. 12.

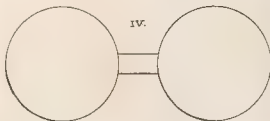

PETELINORVM
NUMMI MEDII EX ARE.

T.

II.

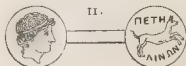
IV.

PETELINORVM
NUMMI MINIMI EX ARE.

T.

I.

II.

III.

IV.

V.

SIBERENORVM
NUMMI

T.

I.

II.

III.

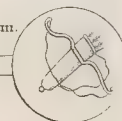
VI.

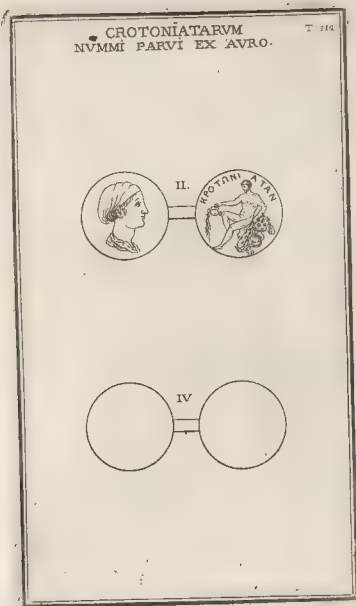

VII.

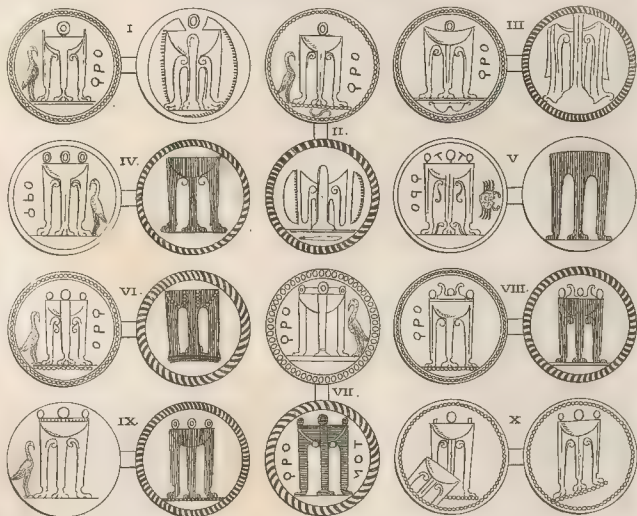
VIII.

N° 1CROTONIATARVM
NVMMI MEDII EX ARGENTO.

T 115.

N° 2CROTONIATARVM
NVMMI MEDII EX ARGENTO.

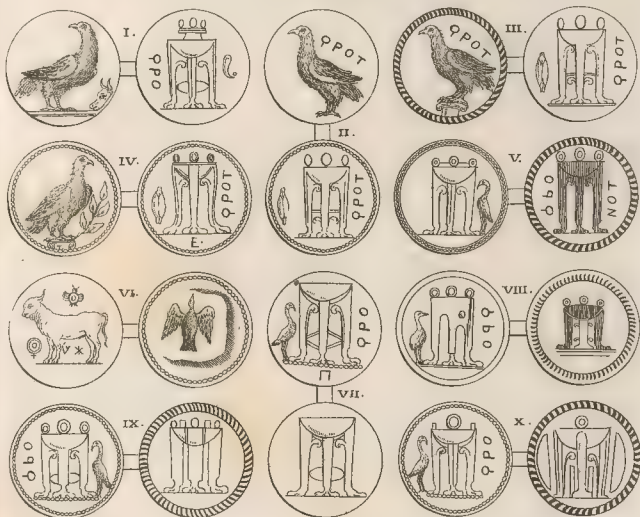
T 116.

N. 3.

CROTONIATARVM
NUMMI MEDII EX ARGENTO.

T. 266

CROTONIATARVM
NUMMI PARVI EX ARGENTO

T. 267

CROTONIATARVM
NVMMI MINIMI EX ARGENTO

T. 1.4

CROTONIATARVM
NVMMI MEDII EX AERE.

T. 1.7

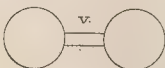
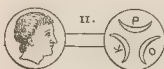
CROTONIATARVM
NVMMI PARVI EX AERE.

T. 1.10

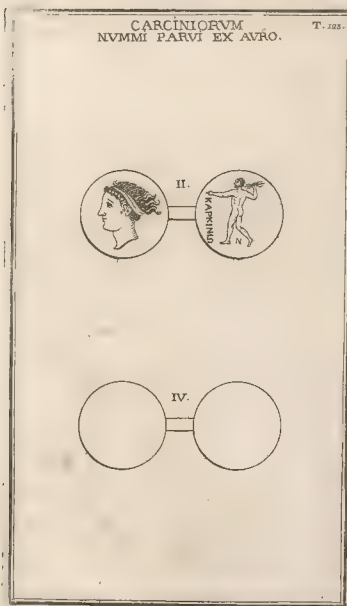

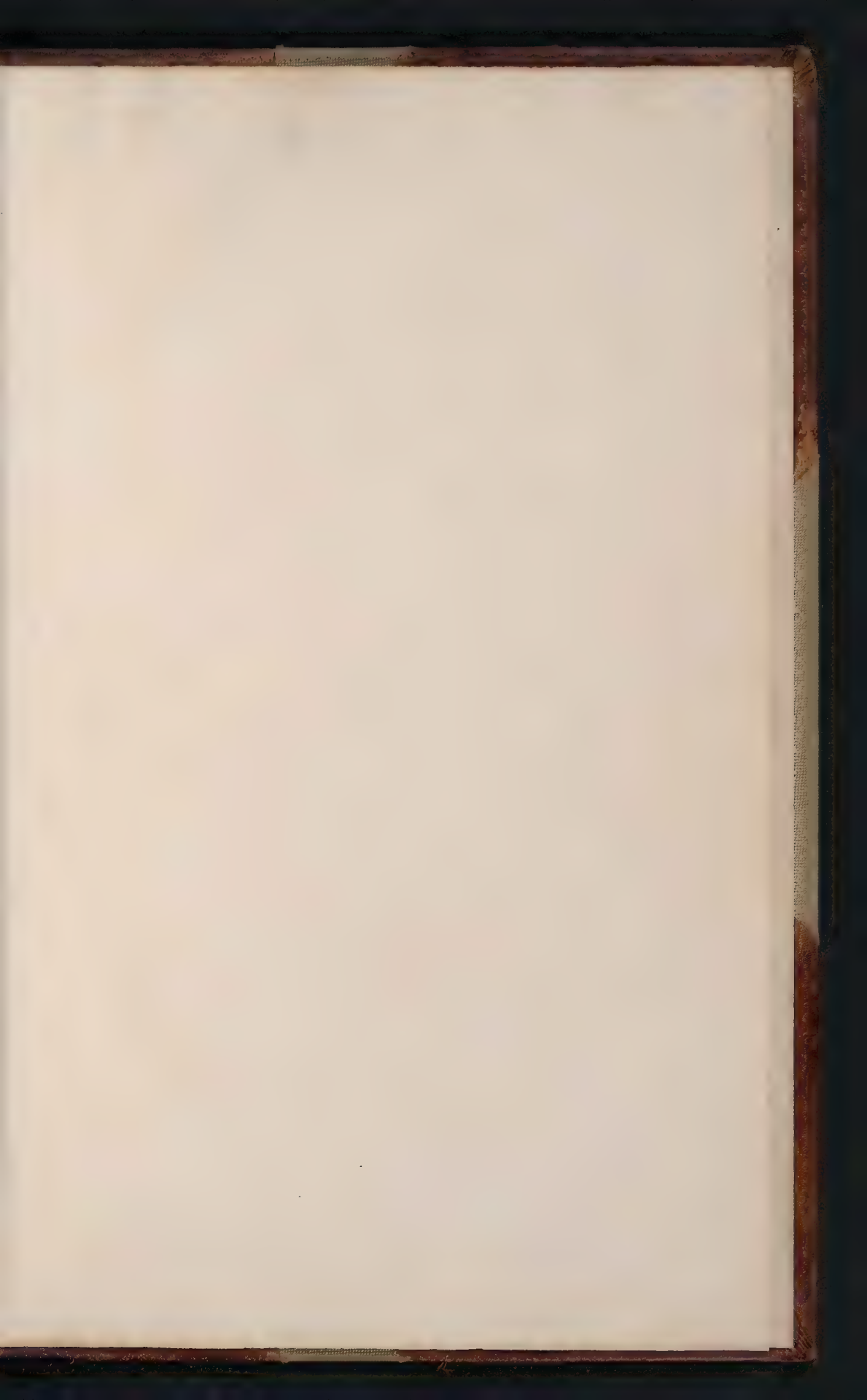
CROTONIATARVM
NVMMI MINIMI EX AERE.

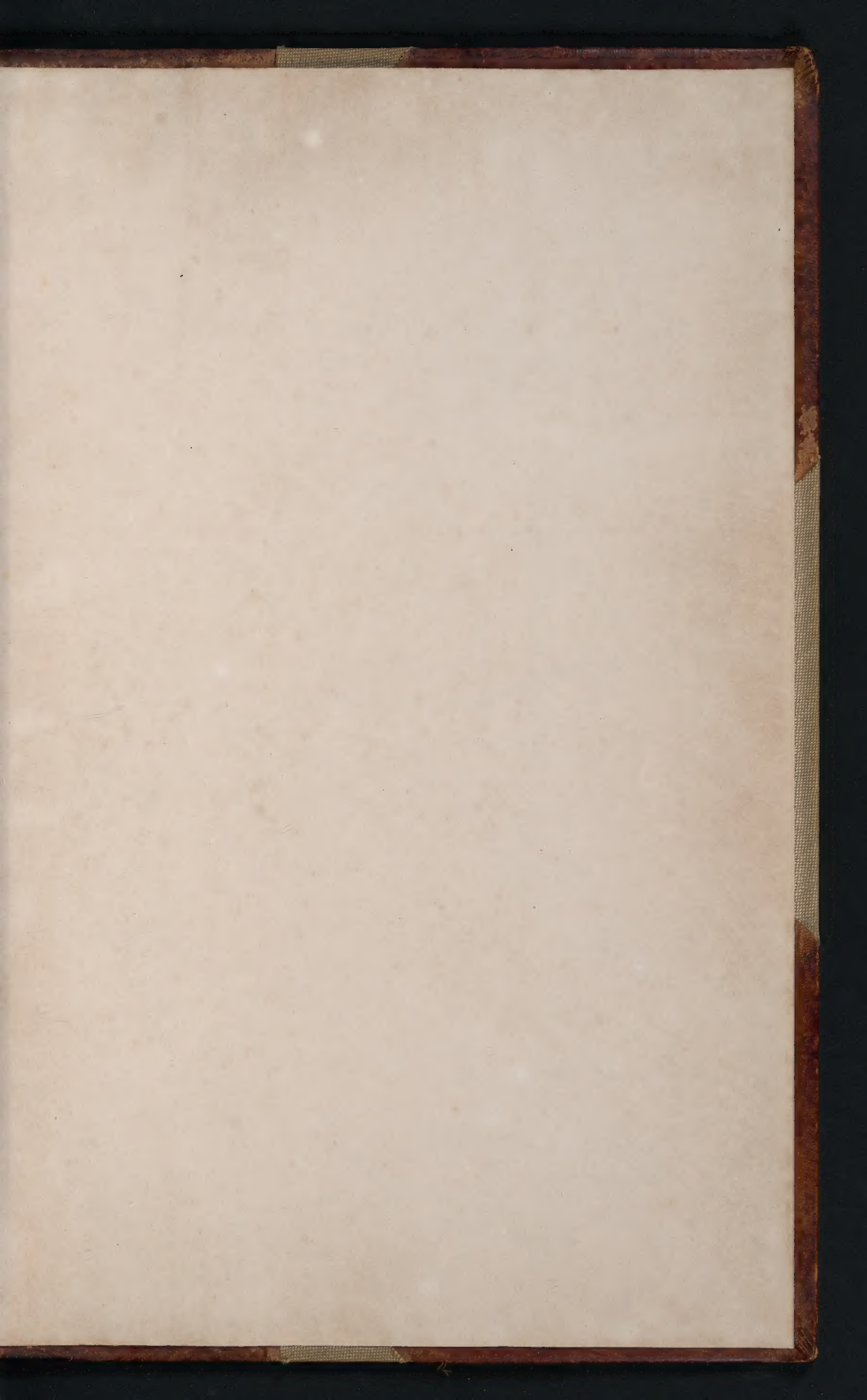
T. 1.11

SPECIAL 87-B
OVERSIZE 27148

GETTY CENTER LIBRARY

